

EBA/GL/2015/10

22.09.2015

Obecné pokyny

k metodám výpočtu příspěvků do systémů pojištění vkladů

	Datum
<u>Originál:</u>	
➤ <u>0</u>	22. 9. 2015
<u>Opraveno:</u> odstavec 58 a příloha 1 (odstavec 21)	
➤ <u>C1</u>	13. 6. 2016

Obecné pokyny orgánu EBA k metodám výpočtu příspěvků do systémů pojištění vkladů

Status těchto obecných pokynů

1. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané podle článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010¹. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 příslušné orgány a finanční instituce vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídily.
2. Obecné pokyny formulují názor orgánu EBA na náležité postupy dohledu v rámci Evropského systému dohledu nad finančním trhem nebo na to, jak by unijní právní předpisy měly být uplatňovány v konkrétní oblasti. Příslušné orgány ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, na které se tyto obecné pokyny vztahují, by s nimi měly být v souladu a začlenit je do svých postupů (např. pozměněním právního rámce nebo dohledových postupů), včetně případů, kdy jsou obecné pokyny zaměřeny v první řadě na instituce.

Oznamovací povinnost

3. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 musí příslušné orgány do 22.11.2015 orgánu EBA oznámit, zda se těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, a v opačném případě uvést do tohoto data důvody, proč se jimi neřídí či nehodlají řídit. Neposkytnou-li příslušné orgány oznámení v této lhůtě, bude mít orgán EBA za to, že se těmito obecnými pokyny neřídí nebo nehodlají řídit. Oznámení by měla být zasílána na formuláři, který je k dispozici na internetových stránkách orgánu EBA, na adresu compliance@eba.europa.eu s označením „EBA/GL/2015/10“. Oznámení by měly předkládat osoby s příslušným oprávněním oznamovat, zda se jejich příslušné orgány těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit. Jakoukoli změnu stavu dodržování pokynů je rovněž nutno oznámit orgánu EBA.
4. Oznámení budou zveřejněna na internetových stránkách orgánu EBA v souladu s čl. 16 odst. 3.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

Hlava I – Předmět, oblast působnosti a definice

Předmět

5. Dne 12. června 2014 byla v Úředním věstníku zveřejněna nová směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů (směrnice 2014/49/EU)², která přepracovává směrnici 94/19/ES ve znění pozdějších předpisů. Směrnice 2014/49/EU harmonizuje mechanismy financování systémů pojištění vkladů a opravňuje k vybírání rizikově vážených příspěvků. Podle článku 13 směrnice 2014/49/EU vycházejí příspěvky do systému pojištění vkladů z výše krytých pohledávek z vkladů a z míry rizika, jež dotčení členové podstupují. Systémy pojištění vkladů mohou vypracovat a používat vlastní metody výpočtu rizikově vážených příspěvků svých členů. Jednotlivé metody musí schválit příslušný orgán ve spolupráci s určeným orgánem. O schválených metodách musí být informován orgán EBA.
6. Čl. 13 odst. 2 směrnice 2014/49/EU stanoví, že výpočet příspěvků musí být úměrný riziku členů a odpovídajícím způsobem zohledňovat rizikové profily jednotlivých modelů podnikání. Tyto metody mohou rovněž zohledňovat stranu aktiv v rozvaze a ukazatele rizik, jako je kapitálová přiměřenost, kvalita aktiv a likvidita.
7. Tyto obecné pokyny plní pověření, které bylo orgánu EBA uděleno podle čl. 13 odst. 3 směrnice 2014/49/EU a podle kterého má EBA vydat pokyny k upřesnění metod výpočtu příspěvků do systémů pojištění vkladů, přičemž pokyny mají zejména obsahovat vzorec pro výpočet, konkrétní ukazatele, kategorie rizik pro členy, prahové hodnoty pro rizikové váhy přiřazené jednotlivým kategoriím rizik a jiné nezbytné prvky.
8. Tyto obecné pokyny upřesňují cíle a zásady, kterými se systém příspěvků do systémů pojištění vkladů řídí. Poskytují rovněž doporučení ohledně konkrétních prvků, které by měly být zohledněny při vypracovávání a posuzování metod výpočtu rizikově vážených příspěvků s odpovídajícím přihlédnutím k charakteristikám vnitrostátních bankovních sektorů a modelů podnikání členských institucí.

Definice

9. Pro účely těchto obecných pokynů se kromě definic uvedených v článku 2 směrnice 2014/49/EU použijí tyto definice:
 - a. „systémem příspěvků do systému pojištění vkladů“ se rozumí mechanismus financování systému pojištění vkladů, který opravňuje vybírat od členských institucí příspěvky *ex ante* i mimořádné příspěvky *ex post*;

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/49/EU ze dne 16. dubna 2014 o systémech pojištění vkladů, Úř. věst L 173, 12.6.2014, s. 149-178.

- b. „metodou výpočtu“ se rozumí metoda pro výpočet příspěvků členských institucí do systému pojištění vkladů;
- c. „členskou institucí“ se rozumí úvěrová instituce podle čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013³ přidružená k určitému systému pojištění vkladů;
- d. „roční cílovou výší“ se rozumí výše příspěvků, které mají být podle plánu v určitém roce vybrány v rámci systému pojištění vkladů od členských institucí;
- e. „procesem SREP“ se rozumí proces přezkumu a vyhodnocení definovaný v článku 97 směrnice 2013/36/EU⁴ (označovaný v dané směrnici jako proces dohledu a hodnocení), který je dále upřesněn v obecných pokynech orgánu EBA ke společným postupům a metodikám procesu přezkumu a vyhodnocení vypracovaných podle článku 107 směrnice 2013/36/EU.

Zkratky:

- a. DGS – systém pojištění vkladů (z angl. *deposit guarantee scheme*);
- b. IPS – institucionální systém ochrany (z angl. *institutional protection scheme*).

Oblast působnosti a míra uplatnění

- 10. Tyto obecné pokyny jsou určeny příslušným orgánům a určeným orgánům definovaným v čl. 2 odst. 1 bodech 17 a 18 směrnice 2014/49/EU.
- 11. Příslušné orgány a určené orgány by měly zajistit, aby systémy pojištění vkladů uplatňovaly tyto obecné pokyny při vypracovávání metod výpočtu rizikově vážených příspěvků svých členů a používaly je při schvalování těchto metod výpočtu podle čl. 13 odst. 2 směrnice 2014/49/EU.
- 12. Nesou-li za vypracování metody výpočtu odpovědnost příslušné orgány nebo určené orgány, měly by uplatňovat ustanovení těchto obecných pokynů.
- 13. Metody výpočtu by se měly vztahovat jak na příspěvky *ex ante*, tak na mimořádné příspěvky *ex post*. Příspěvky *ex post* by se tudíž měly vypočítat na základě stejné kategorizace rizik jako poslední roční příspěvky *ex ante*.
- 14. Před prvotním zavedením určité metody výpočtu by systémy pojištění vkladů měly danou metodu předložit ke schválení příslušným orgánům. Systémy pojištění vkladů by měly zajistit opakované schvalování metody příslušnými orgány v intervalech, které příslušné orgány považují za vhodné, v každém případě však před zavedením podstatných změn v již schválené metodě výpočtu. Nepodstatné změny by měly být příslušným orgánům oznamovány jednou ročně.

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES, text s významem pro EHP, Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338.

15. Podle čl. 15 odst. 1 směrnice 2014/49/EU musí členské státy ověřit, zda pobočky zřízené na jejich území úvěrovou institucí, která má skutečné sídlo mimo Unii, mají ochranu rovnocennou té, kterou stanoví směrnice 2014/49/EU. Pokud tato ochrana rovnocenná není, mohou členské státy při dodržení čl. 47 odst. 1 směrnice 2013/36/EU stanovit, že se tyto pobočky musí připojit k některému systému pojištění vkladů, který působí na jejich území. V každém případě jsou systémy pojištění vkladů povinny získat rizikově vážené příspěvky od svých členů podle článků 10 a 13 směrnice 2014/49/EU.
16. Podle článku 47 směrnice 2013/36/EU nesou členské státy odpovědnost za obezřetnostní požadavky a dohled ve vztahu k pobočkám úvěrových institucí z třetích zemí. Mnoho rizikově vážených ukazatelů stanovených těmito obecnými pokyny se na tyto pobočky nevztahuje, a tudíž je na místě ponechat členským státům pravomoc upravit zohlednění rizik u těchto poboček v souladu s tím, jak k nim přistupuje vnitrostátní právo. Na pobočky úvěrových institucí z třetích zemí se tudíž tyto obecné pokyny nevztahují.

Hlava II – Obecné pokyny k vypracování metod výpočtu příspěvků do systémů pojištění vkladů

Část I – Cíle systémů příspěvků do systémů pojištění vkladů

17. Systémy příspěvků by měly:

- a. zajistit, aby náklady na financování systémů pojištění vkladů nesly v zásadě samy úvěrové instituce a aby finanční kapacita systémů pojištění vkladů byla úměrná jejich závazkům;
- b. zajistit, aby cílové výše bylo dosaženo v termínu pro postupné dosažení této výše stanoveném v článku 10 směrnice 2014/49/EU;
- c. pomáhat zmírnit motivaci k nadměrnému podstupování rizik členskými institucemi tím, že budou od rizikovějších institucí vybírat vyšší příspěvky; což by rovněž mělo zajistit, aby instituce, které selhaly, náležitě přispěly předem.

Část II – Zásady vypracování metod výpočtu

18. Systémy pojištění vkladů, příslušné orgány a určené orgány by při vypracování nebo schvalování metod výpočtu příspěvků do systémů pojištění vkladů měly dodržovat zásady uvedené v následujících odstavcích.

Zásada č. 1: Metody výpočtu by měly v nejvyšší možné míře zohledňovat zvýšení odpovědnosti systému pojištění vkladů v důsledku účasti jednotlivých členů

19. Příspěvek každé členské instituce by měl v nejvyšší možné míře zohledňovat:

- pravděpodobnost selhání instituce – tj. zda je instituce v selhání nebo je její selhání pravděpodobné ve smyslu článku 32 směrnice 2014/59/EU⁵, která upravuje ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků (směrnice 2014/59/EU),
- potenciální ztráty v důsledku zásahu systému pojištění vkladů, a to v čisté výši po odečtení případných úhrad z konkurzní podstaty instituce, která selhala.

Zásada č. 2: Metody výpočtu by měly být v souladu s termínem pro postupné dosažení cílové výše stanoveným ve směrnici 2014/49/EU

20. Termín pro postupné dosažení cílové výše stanovený v čl. 10 odst. 2 směrnice 2014/49/EU nepřesáhne 10 let. Pokud kumulované výplaty přesáhnou 0,8 % pojištěním krytých pohledávek z vkladů, může být tento termín prodloužen o další 4 roky. V uvedeném časovém rámci by měly být příspěvky co nejrovnoměrněji rozloženy v čase, a to až do dosažení cílové výše, avšak s řádným přihlédnutím k fázi hospodářského cyklu a dopadu, které procyklické příspěvky mohou mít na finanční pozici členských institucí.

21. Směrnice 2014/49/EU v žádném případě nebrání členským státům v nastavení vyšší cílové výše ani v tom, aby stanovily, že systém pojištění vkladů může od členských institucí požadovat příspěvky *ex ante* i po dosažení cílové výše, aby byl splněn cíl uvedený v odst. 17 písm. c).

Zásada č. 3: Pobídky související s příspěvkem do systémů pojištění vkladů by měly být přizpůsobeny obezřetnostním požadavkům

22. Kvůli zmírnění morálního hazardu by pobídky související se systémem příspěvků do systému pojištění vkladů měly být slučitelné s obezřetnostními požadavky (tj. kapitálovými požadavky a požadavky na likviditu s přihlédnutím k riziku členské instituce).

23. Závěr, k němuž se dospěje na základě metod pro stanovení rizikovosti členských institucí, by měl být konzistentní s obezřetnostními požadavky vztahujícími se na dané instituce, zejména pokud se metody výpočtu vypracovávají a nastavují pomocí statistických a ekonometrických nástrojů.

Zásada č. 4: Metody výpočtu by měly zohledňovat specifické charakteristiky bankovního sektoru a měly by být slučitelné s režimem regulace, účetními postupy a postupy vykazování v členském státě, v němž je systém pojištění vkladů zřízen

24. Metody výpočtu by měly odpovídat struktuře bankovního sektoru v daném členském státě. Systémy pojištění vkladů zřízené v členských státech s velkým počtem heterogenních institucí by tudíž měly vypracovat sofistikovanější metody výpočtu s použitím patřičně vysokého počtu

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků, Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190–348.

kategorií rizik (nebo klouzavé stupnice), aby bylo možné instituce řádně odlišit podle jejich rizikového profilu. Systémy pojištění vkladů v členských státech s homogennějším bankovním sektorem by měly používat jednodušší metody výpočtu. V každém případě by ukazatele rizik zvolené pro určitou metodu výpočtu měly systému pojištění vkladů umožňovat odpovídajícím způsobem zachytit rozdíly v rizikovém profilu institucí a zároveň zohlednit jejich model podnikání.

Zásada č. 5: Pravidla pro výpočet příspěvků by měla být objektivní a transparentní

25. Rizikově vážené systémy příspěvků by měly být objektivní a měly by zajišťovat, že instituce, které přijímají vklady a vyznačují se podobnými charakteristikami (zejména z hlediska rizika, systémového významu a modelu podnikání), jsou zařazeny do podobných kategorií.
26. Systémy příspěvků do systému pojištění vkladů by měly být transparentní, srozumitelné a dobře vysvětlené. Členským institucím by měl být zřejmý přinejmenším základ a kritéria používaná při výpočtu příspěvků. Transparentnost pomůže členským institucím pochopit účel uplatňování rizikově vážených příspěvků a systém příspěvků se pro ně tak stane předvídatelným.

Zásada č. 6: Údaje potřebné k výpočtu příspěvků by neměly mít za následek další nadměrné požadavky na vykazování

27. Při výpočtu příspěvků by systémy pojištění vkladů měly v maximální možné míře využívat informace, které již mají k dispozici nebo které si od členských institucí vyžádaly příslušné orgány v rámci oznamovací povinnosti. Měla by být nastolena rovnováha mezi požadováním informací nezbytných k výpočtu příspěvků a nevznášením příliš zatěžujících požadavků na poskytování informací členskými institucemi.
28. Systémy pojištění vkladů by měly údaje, které nejsou pravidelně vykazovány, požadovat pouze v případě, že jsou tyto informace nezbytné k určení rizika, které členské instituce pro systém pojištění vkladů představují.
29. Pokud systém pojištění vkladů nezískává informace přímo od členských institucí, nýbrž se spoléhá na informace poskytované příslušným orgánem, měla by být zavedena buď zákonná ustanovení, nebo formální mechanismy zajišťující včasné získání a předání informací potřebných ke správě příspěvků.

Zásada č. 7: Důvěrné informace by měly být chráněny

30. Systémy pojištění vkladů by měly zachovat důvěrnost informací použitých při výpočtu příspěvků, pokud tyto informace nejsou zveřejněny jiným způsobem. Systémy pojištění vkladů by však měly veřejnosti poskytnout alespoň popis metody výpočtu a parametry vzorce pro výpočet, včetně ukazatelů rizik, nemusí ale nezbytně zveřejňovat příslušné váhy. Výsledky klasifikace rizik a jejich součástí za jednotlivé členské instituce by naopak měly být sděleny pouze dotyčné instituci, nikoli veřejnosti.

Zásada č. 8: Metody výpočtu by měly odpovídat příslušným historickým údajům

31. Má-li systém pojištění vkladů přístup k příslušným historickým údajům finančních institucí, měl by tyto údaje použít k nastavení a přenastavení parametrů metod výpočtu. K tomuto účelu mohou sloužit také tyto historické údaje: i) údaje o selhání institucí a o událostech, za nichž bylo selhání instituce pravděpodobné, avšak podařilo se mu zabránit díky opatření orgánů veřejné moci, nebo o jiných událostech, při nichž se projevila rizika, která pro systém pojištění vkladů členské instituce představují; a ii) údaje o míře výtěžnosti systému pojištění vkladů při takových událostech.
32. Metody výpočtu by měly být odpovídajícím způsobem upraveny, pokud došlo k regulatorním nebo institucionálním změnám (např. ke změně minimální výše regulatorních kapitálových požadavků).
33. Ještě než v roce 2017 dojde k přezkumu těchto obecných pokynů, měly by příslušné orgány porovnat výsledky dosažené při uplatnění metod výpočtu s posouzením rizik prováděným v rámci procesu SREP. Toto srovnání by mělo být provedeno uceleně (*holisticky*, např. pomocí vzorků). Příslušné orgány by měly informovat orgán EBA o celkovém výsledku tohoto srovnání a zjištěných nesrovnalostech.

Část III – Povinné prvky metod výpočtu

34. Každá metoda výpočtu rizikově vážených příspěvků do systémů pojištění vkladů musí zahrnovat: i) vzorec pro výpočet; ii) prahové hodnoty pro celkové rizikové váhy; iii) kategorie rizik a základní ukazatele rizik. Jednotlivé prvky jsou popsány v následujících odstavcích.

Prvek č. 1. Vzorec pro výpočet

35. Roční příspěvky jednotlivých členských institucí do systému pojištění vkladů by měly být vypočítány pomocí níže uvedeného vzorce.

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

kde:

C_i	=	roční příspěvek členské instituce „i“
CR	=	sazba příspěvku (stejná pro všechny členské instituce v daném roce)
ARW_i	=	celková riziková váha pro členskou instituci „i“
CD_i	=	pojištěné vklady členské instituce „i“
μ	=	vyrovnávací koeficient (stejný pro všechny instituce v daném roce)

a) Sazba příspěvku (CR)

36. Sazba příspěvku (CR) je procentní sazba, kterou by měla zaplatit členská instituce s celkovou rizikovou váhou (ARW) ve výši 100 % (tj. za předpokladu nulového rozlišení rizika), aby bylo dosaženo roční cílové výše. Nastavení sazby příspěvku v počátečním období by mělo zajistit dosažení cílové výše a co nejrovnoměrnější rozložení ročních příspěvků v čase.

37. Roční cílová výše by měla být stanovena přinejmenším jako podíl výše finančních prostředků, které systém pojištění vkladů stále ještě musí vybrat, aby dosáhl cílové výše, a doby zbývající do termínu pro postupné dosažení cílové výše (vyjádřené počtem let). Tento vzorec však nikterak nevyklučuje možnost členských států předpokládat, že systémy pojištění vkladů budou příspěvky *ex ante* vybírat i po dosažení cílové výše.
38. V souladu s čl. 10 odst. 2 čtvrtým pododstavcem směrnice 2014/49/EU musí systém pojištění vkladů nebo určený orgán při stanovování roční cílové výše rovněž zohlednit fázi hospodářského cyklu a dopad, který procyklické příspěvky mohou mít na finanční pozici členských institucí. Aby se zabránilo vybírání nadměrných příspěvků během hospodářského útlumu a umožnilo rychlejší navyšování finančních prostředků systému pojištění vkladů během hospodářského vzestupu, je třeba zavést cyklické přizpůsobení prostřednictvím zvýšení nebo snížení roční cílové výše. Cyklické přizpůsobení by mělo zohledňovat analýzu rizik provedenou příslušnými určenými orgány makrobezpečnostního dohledu a mělo by odrážet aktuální hospodářskou situaci, jakož i střednědobý výhled, neboť přetrvávající hospodářské problémy nemohou být trvalou omluvou pro nízké příspěvky. Příslušné orgány, které schválily vlastní rizikově váženou metodu podle čl. 13 odst. 2 směrnice 2014/49/ES, mohou požadovat úpravu metody výpočtu tak, aby řádně odrážela vývoj hospodářského cyklu, který nastal po prvotním schválení dané metody. Cyklické přizpůsobení může rovněž zohledňovat předpokládaný vývoj základu krytých pohledávek z vkladů.
39. Systém pojištění vkladů by měl sazbu příspěvků stanovovat jednou ročně, jako podíl roční cílové výše a celkové výše krytých pohledávek z vkladů všech svých členských institucí.
40. Pokud by po vydání výzvy k úhradě příspěvků byla nutná aktualizace údajů týkajících se určitých institucí (např. kvůli opravě chyb v účetnictví), systém pojištění vkladů by měl být schopen odložit úpravu až do příští výzvy k úhradě příspěvků.

Rámeček č. 1 – Příklad: Vliv změn výše krytých pohledávek z vkladů (CD) na cílovou výši, roční cílovou výši a sazbu příspěvků (CR)

Následující tabulka zachycuje vývoj výše krytých pohledávek z vkladů ve čtyřech po sobě jdoucích letech za všechny členské instituce určitého systému pojištění vkladů. Ukazuje odpovídající cílovou výši finančních prostředků systému pojištění vkladů vypočtenou na základě současné výše krytých pohledávek z vkladů.

Rok	Pojištěné vklady (CD) (v milionech EUR)	Cílová výše (CD × 0,8 %) (v milionech EUR)
Rok 20X1	1 000 000	8 000
Rok 20X2	1 200 000	9 600
Rok 20X3	1 300 000	10 400
Rok 20X4	1 100 000	8 800

Roční cílová výše a sazba příspěvku (CR) v jednotlivých letech by měla být vypočtena dle níže uvedeného a na základě těchto předpokladů:

- v roce 20X1 začne systém pojištění vkladů od členských institucí vybírat příspěvky *ex ante*, přičemž cílové výše hodlá dosáhnout do 10 let,

- příspěvky musí být do období 10 let rozloženy co nejrovnoměrněji a
- příspěvky vybírané systémem pojištění vkladů v jednotlivých letech se rovnají roční cílové výši stanovené pro daný rok.

Rok 20X1

Roční cílová výše₁ = 1/10 × cílová výše₁ = 1/10 × 8 000 EUR = 800 EUR

CR₁ = roční cílová výše₁ / CD₁ = 800 EUR / 1 000 000 EUR = 0,00080 = 0,080 %

Na konci roku 2X01 činí finanční prostředky, které má systém pojištění vkladů k dispozici, 800 EUR.

Rok 20X2

Roční cílová výše₂ = 1/9 × (cílová výše₂ – finanční prostředky, které jsou v systému pojištění vkladů již k dispozici) =

= 1/9 × (9 600 EUR – 800 EUR) = 8 800 EUR / 9 = 978 EUR

CR₂ = roční cílová výše₂ / CD₂ = 978 EUR / 1 200 000 EUR = 0,00081 = 0,081 %

Na konci roku 20X2 činí finanční prostředky, které má systém pojištění vkladů k dispozici, 1 778 EUR (= 800 EUR + 978 EUR).

Rok 20X3

Roční cílová výše₃ = 1/8 × (cílová výše₃ – finanční prostředky, které jsou v systému pojištění vkladů již k dispozici) =

= 1/8 × (10 400 EUR – 1 778 EUR) = 8 622 EUR / 8 = 1 078 EUR

CR₃ = roční cílová výše₃ / CD₃ = 1 078 EUR / 1 300 000 EUR = 0,00083 = 0,083 %

Na konci roku 20X3 činí finanční prostředky, které má systém pojištění vkladů k dispozici, 2 856 EUR (= 1 778 EUR + 1 078 EUR).

Rok 20X4

Roční cílová výše₄ = 1/7 × (cílová výše₄ – finanční prostředky, které jsou v systému pojištění vkladů již k dispozici) =

= 1/7 × (8 800 EUR – 2 856 EUR) = 5 944 EUR / 7 = 849 EUR

CR₄ = roční cílová výše₄ / CD₄ = 849 EUR / 1 100 000 EUR = 0,00077 = 0,077 %

Na konci roku 20X4 činí finanční prostředky, které má systém pojištění vkladů k dispozici, 3 705 EUR (= 2 856 EUR + 849 EUR).

b) Celková riziková váha (ARW)

41. Celková riziková váha členské instituce „i“ (ARW_i) by měla být přidělena na základě celkového bodového hodnocení rizik pro danou instituci (ARS_i).

42. ARS_i je součtem všech bodových hodnocení rizik u jednotlivých ukazatelů, která jsou upravena podle příslušných vah daných ukazatelů. V příloze č. 1 jsou podrobněji popsány dvě různé metody výpočtu ARS_i a přidělování ARW_i členské instituci na základě ARS_i, metoda rozdělení do skupin a metoda klouzavé stupnice. Systémy pojištění vkladů by měly zvolit metodu výpočtu s přihlédnutím k charakteristikám vnitrostátního bankovního sektoru a k míře různorodosti institucí.

c) Vyrovnávací koeficient (μ)

43. Podle čl. 10 odst. 2 směrnice 2014/49/EU musí disponibilní finanční prostředky systému pojištění vkladů dosáhnout během 10 let přinejmenším cílové výše uvedené ve směrnici 2014/49/EU. V souladu se zásadou uvedenou v odstavci 20 by měly být tyto příspěvky co nejrovnoměrněji rozloženy v čase, a to až do dosažení cílové výše, avšak s řádným přihlédnutím k fázi hospodářského cyklu a procyklickému dopadu, který příspěvky mohou mít na finanční pozici institucí.
44. Vychází-li souhrn ročních příspěvků všech členských institucí pouze z CD_i , ARW_i a fixní sazby příspěvků (CR), může být výše příspěvků v daném roce vyšší nebo nižší než roční cílová výše stanovená pro daný rok. Tuto nesrovnalost je třeba odstranit pomocí vyrovnávacího koeficientu (μ). Koeficient by měl upravit výši celkových příspěvků (C) tak, aby bylo dosaženo roční cílové výše i v případech, kdy by jinak byly celkové příspěvky příliš vysoké nebo příliš nízké.

Rámeček č. 2 – Příklad uplatnění vzorce pro výpočet

Pro ilustraci poslouží příklad výpočtů pro členský stát A v roce 2X01. V daném členském státě existují pouze tři úvěrové instituce a jeden systém pojištění vkladů. Celková výše vkladů pojištěných tímto systémem činí 1 500 000 EUR. Předpokládá se, že rok 2X01 je prvním rokem, kdy systém pojištění vkladů začne v členském státě A vybírat od institucí přijímajících vklady příspěvky *ex ante* za účelem dosažení cílové výše 0,8 % krytých pohledávek z vkladů do 10 let (tj. do roku 2X11). V souladu s požadavkem na co nejrovnoměrnější rozložení příspěvků by tudíž roční cílová výše představující celkové roční příspěvky (C) všech institucí v členském státě A v roce 2X01 měla činit přibližně 1/10 cílové výše. Sazba příspěvku (CR) v tomto případě činí 0,0008 ($CR = 1/10 \times 0,8 \%$). Celkové roční příspěvky za rok 2X01 by měly být vypočteny takto: $C = 1\,500\,000 \text{ EUR} \times (0,0008) = 1\,200 \text{ EUR}$.

Níže uvedená tabulka ukazuje rozdělení celkových krytých pohledávek z vkladů a příslušných rizikově nevážených příspěvků jednotlivých institucí v členském státě A v roce 2X01.

Příspěvky neupravené o riziko v členském státě A v roce 2X01

Instituce	Pojištěné vklady (EUR)	Příspěvky neupravené o riziko (EUR)
Instituce 1	200 000	160 (= 200 000 × 0,0008)
Instituce 2	400 000	320 (= 400 000 × 0,0008)
Instituce 3	900 000	720 (= 900 000 × 0,0008)
Celkem	1 500 000	1,200 (= 1 500 000 × 0,0008)

Metoda výpočtu rizikově vážených příspěvků přijatá v členském státě A vychází ze čtyř různých kategorií rizik, přičemž jednotlivé celkové rizikové váhy (ARW) jsou jednotlivým kategoriím rizik přiřazeny takto: 75 % institucím s nejnižším rizikovým profilem, 100 % institucím s průměrným rizikovým profilem, 120 % rizikovým institucím a 150 % nejrizikovějším institucím.

Roční příspěvky jednotlivých institucí „i“ se vypočítají pomocí vzorce:

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

Scénář č. 1: Instituce s relativně vysokým rizikem v roce 2X01

Podle scénáře č. 1 činí ARW_i u první instituce 75 %, u druhé instituce 150 % a u třetí instituce 120 %. Po uplatnění pouze rizikově váženého koeficientu založeného na ARW odpovídá výše celkových ročních příspěvků všech institucí v členském státě A částce 1 464 EUR, což je více, než činí plánovaná celková roční výše příspěvků (1 200 EUR), viz tabulka níže.

Příspěvky upravené o riziko v členském státě A v roce 2X01 podle scénáře č. 1

Instituce	CD_i (EUR)	ARW_i	Příspěvky upravené o riziko (EUR)
Instituce 1	200 000	75 %	120 (= 200 000 × 0,0008 × 0,75)
Instituce 2	400 000	150 %	480 (= 400 000 × 0,0008 × 1,50)
Instituce 3	900 000	120 %	864 (= 900 000 × 0,0008 × 1,20)
Celkem	1 500 000		1 464

Měl by být tudíž použit vyrovnávací koeficient μ , jehož účelem je zajistit, aby celkové roční příspěvky (tj. součet všech jednotlivých příspěvků) odpovídaly 1/10 cílové výše. V tomto případě lze vyrovnávací koeficient, který se použije u všech institucí, vypočítat jako $\mu_1 = 1\,200 \text{ EUR} / 1\,464 \text{ EUR} = 0,82$. Odhady příspěvků upravených o riziko po uplatnění vyrovnávacího koeficientu jsou uvedeny v následující tabulce.

Opravené příspěvky upravené o riziko v členském státě A v roce 2X01 podle scénáře č. 1

Instituce	CD_i (EUR)	ARW_i	Příspěvky upravené o riziko (EUR)	Vyrovňovací koeficient μ_i	Konečné příspěvky upravené o riziko (EUR)
Instituce 1	200 000	75 %	120	0,82	98 (= 120 × 0,82)
Instituce 2	400 000	150 %	480	0,82	394 (= 480 × 0,82)
Instituce 3	900 000	120 %	864	0,82	708 (= 864 × 0,82)
Celkem	1 500 000		1 464		1 200

Scénář č. 2: Instituce s relativně nízkým rizikem v roce 2X01

Podle scénáře č. 2 činí ARW_i u první instituce 75 %, u druhé instituce 120 % a u třetí instituce 75 %. Po uplatnění pouze rizikově váženého koeficientu (ARW) odpovídají celkové roční příspěvky všech institucí v členském státě A částce 1 044 EUR, což je méně, než činí plánovaná celková roční výše příspěvků (1 200 EUR).

Příspěvky upravené o riziko v členském státě A v roce 2X01 podle scénáře č. 2

Instituce	CD_i (EUR)	ARW_i	Příspěvky upravené o riziko (EUR)
Instituce 1	200 000	75 %	120 (= 200 000 × 0,0008 × 0,75)

Instituce 2	400 000	120 %	384 (= 400 000 × 0,0008 × 1,20)
Instituce 3	900 000	75 %	540 (= 900 000 × 0,0008 × 0,75)
Celkem	1 500 000		1 044

Použije se tudíž vyrovnávací koeficient μ , aby celkové roční příspěvky odpovídaly 1/10 cílové výše. V tomto scénáři lze vyrovnávací koeficient, který se použije u všech institucí, vypočítat jako $\mu_2 = 1\,200 \text{ EUR} / 1\,044 \text{ EUR} = 1,15$. Jelikož je součet příspěvků upravených o riziko nižší než roční cílová výše, je vyrovnávací koeficient vyšší než 1.

Opravené příspěvky upravené o riziko v členském státě A v roce 2X01 podle scénáře č. 2

Instituce	CD _i (EUR)	ARW _i	Příspěvky upravené o riziko (EUR)	Vyrovňovací koeficient μ_i	Konečné příspěvky upravené o riziko (EUR)
Instituce 1	200 000	75 %	120	1,15	138 (= 120 × 1,15)
Instituce 2	400 000	120 %	384	1,15	442 (= 384 × 1,15)
Instituce 3	900 000	75 %	540	1,15	620 (= 540 × 1,15)
Celkem	1 500 000		1 044		1 200

Scénář č. 3: Úprava roční cílové výše s ohledem na makroobezřetnostní prostředí

Podle scénáře č. 3 činí ARW_i u první instituce 75 %, u druhé instituce 150 % a u třetí instituce 120 %. Finanční trh v členském státě A zaznamenává volatilitu, která zvyšuje úvěrové ztráty institucí nejen v určitém segmentu, nýbrž i v celém bankovním systému. Bylo rozhodnuto snížit roční cílovou výši, aby se zabránilo šíření nákazy mezi zbývajícími členy systému pojištění vkladů. Bylo rozhodnuto, že roční cílová výše za rok 2X01 bude činit 75 % z 1/10 celkové cílové výše, tj. 900 EUR (1 200 EUR × 0,75). Sazba příspěvku tudíž v tomto případě činí 0,0006 (CR = 1/10 × 0,75) × 0,8 %).

Příspěvky upravené o riziko v členském státě A v roce 2X01 podle scénáře č. 3

Instituce	CD _i (EUR)	ARW _i	Příspěvky upravené o riziko (EUR)
Instituce 1	200 000	75 %	90 (= 200 000 × 0,0006 × 0,75)
Instituce 2	400 000	150 %	360 (= 400 000 × 0,0006 × 1,50)
Instituce 3	900 000	120 %	648 (= 900 000 × 0,0006 × 1,20)
Celkem	1 500 000		1 098

Použije se vyrovnávací koeficient μ , aby celkové roční příspěvky odpovídaly 75 % z 1/10 cílové výše. V tomto scénáři lze vyrovnávací koeficient, který se použije u všech institucí, vypočítat jako $\mu_3 = 900 \text{ EUR} / 1\,098 \text{ EUR} = 0,82$. Odhady příspěvků upravených o riziko po uplatnění vyrovnávacího koeficientu μ_3 jsou uvedeny v následující tabulce.

Opravené příspěvky upravené o riziko v členském státě A v roce 2X01 podle scénáře č. 3

Instituce	CD _i (EUR)	ARW _i	Příspěvky upravené o riziko (EUR)	Vyrovňovací koeficient μ_i	Konečné příspěvky upravené o riziko (EUR)
Instituce 1	200 000	75 %	90	0,82	74 (= 90 × 0,82)
Instituce 2	400 000	150 %	360	0,82	295 (= 360 × 0,82)
Instituce 3	900 000	120 %	648	0,82	531 (= 648 × 0,82)
Celkem	1 500 000		1 098		900

Vyrovňovací koeficient μ lze určit po zařazení všech členských institucí do příslušných kategorií rizik a po přidělení celkových rizikových vah jednotlivým institucím (s ohledem na jejich rizikový profil). Pokud by poté, co systém pojištění vkladů provede výpočty, některé instituce aktualizovaly údaje použité při klasifikaci rizik (např. kvůli opravě chyb v účetnictví za předchozí účetní období), měl by být systém pojištění vkladů schopen odložit úpravu až do příští výzvy k úhradě příspěvků. V podstatě to znamená, že byl-li příspěvek instituce kvůli použití nesprávných údajů příliš nízký, bude její příští příspěvek zahrnovat chybějící částku za předchozí rok (1. rok) a správnou částku za rok aktuální (2. rok). V tomto scénáři přispěly všechny ostatní instituce v 1. roce více, než měly, jejich příspěvky v 2. roce tedy budou upraveny s přihlédnutím k přeplatku v 1. roce.

Prvek č. 2. Prahové hodnoty pro celkové rizikové váhy (ARW)

45. Kvůli snížení morálního hazardu by celkové rizikové váhy měly zohledňovat rozdílnou míru rizika, jež jednotlivé členské instituce podstupují. Používá-li metoda výpočtu kategorie rizik, jimž jsou přiřazeny různé celkové rizikové váhy (metoda pásmová), měly by být pro jednotlivé kategorie rizik stanoveny konkrétní hodnoty ARW. Používá-li metoda výpočtu místo fixního počtu kategorií rizik „klouzavou stupnici“, měly by být stanoveny horní a dolní meze celkových rizikových vah.
46. Nejnižší ARW by se měla pohybovat v rozpětí 50–75 % a nejvyšší v rozpětí 150–200 %. Širší interval by bylo možné stanovit se zdůvodněním, že rozpětí 50–200 % dostatečně nezohledňuje rozdíly v modelech podnikání a rizikových profilech členských institucí a vedlo by k morálnímu hazardu, neboť by do jedné skupiny byly uměle zařazeny členské instituce s velmi odlišnými rizikovými profilem.
47. Systém pojištění vkladů by se měl snažit přiřadit celkovou rizikovou váhu (ARW) celkovým bodovým hodnocením rizik (ARS) tak, aby bylo možné členské instituce přiřadit k nejnižším a nejvyšším ARW a naplnit různé kategorie rizik. Systém pojištění vkladů by se při nastavování modelu měl vyhnout zejména tomu, aby téměř všechny členské instituce, i přes výrazně odlišné rizikové profilem, byly zařazeny pouze do jedné kategorie rizik (např. kategorie rizik pro instituce s průměrným rizikovým profilem). To však neznamená, že by měl systém pojištění vkladů každý rok využít nezbytně celé rozpětí a přiřadit institucím ARW odpovídající nejnižším a nejvyšším hodnotám intervalu.

Prvek č. 3. Kategorie rizik a základní ukazatele rizik

Kategorie ukazatelů rizik

48. Výpočet celkové rizikové váhy (ARW_i) pro jednotlivé členské instituce by měl vycházet ze souboru ukazatelů rizik ve všech následujících kategoriích rizik:
- kapitál;
 - likvidita a financování;
 - kvalita aktiv;
 - model podnikání a řízení;
 - potenciální ztráty systému pojištění vkladů.
49. V každé kategorii by metoda výpočtu měla zahrnovat základní ukazatele rizik uvedené v tabulce č. 1. Příslušné orgány mohou výjimečně, s ohledem na konkrétní druhy institucí, určitý základní ukazatel vyloučit nebo povolit systému pojištění vkladů, aby jej vyloučil, se zdůvodněním, že tento ukazatel není k dispozici kvůli právním charakteristikám nebo kvůli režimu dohledu těchto institucí.
50. Vyloučí-li příslušné orgány nebo systém pojištění vkladů určitý základní ukazatel rizik pro určitý druh institucí, měly by se snažit použít za tento vyloučený ukazatel nejvhodnější náhradní ukazatel. Měly by zajistit, aby ostatní použité ukazatele zohledňovaly rizika, která daná instituce pro systém pojištění vkladů představuje. Měly by rovněž zohlednit nutnost zajištění rovných podmínek ostatním institucím, u nichž je vyloučený ukazatel k dispozici.
51. Kategorie rizik a základní ukazatele jsou popsány níže v tabulce č. 1. Základní ukazatele rizik jsou rovněž podrobněji popsány v příloze č. 2.

Tabulka č. 1. Kategorie rizik a základní ukazatele rizik

Kategorie rizik	Popis kategorií rizik a základních ukazatelů rizik
A. Pravděpodobnost selhání	
1. Kapitál	Kapitálové ukazatele odrážejí schopnost instituce absorbovat ztráty. Vyšší kapitál držený institucí naznačuje, že instituce dokáže lépe interně absorbovat ztráty (a zmírnit tak rizika vyplývající z jejího vysoce rizikového profilu), čímž se snižuje pravděpodobnost jejího selhání. Instituce s vyššími hodnotami kapitálových ukazatelů by tudíž měly do systému pojištění vkladů přispívat méně. Základní ukazatele: <ul style="list-style-type: none"> - pákový poměr⁶ a - ukazatel kapitálového krytí nebo poměr kmenového kapitálu tier 1 (CET1)

⁶ Dokud nebude plně použitelný pákový poměr vymezený nařízením (EU) č. 575/2013, měl by se používat podíl kapitálu tier 1 a celkových aktiv.

<p>2. Likvidita a financování</p>	<p>Ukazatele likvidity a financování měří schopnost instituce plnit krátkodobé a dlouhodobé závazky ve splatnosti, aniž by to nepříznivě ovlivnilo její finanční situaci. Nízká úroveň likvidity představuje riziko, že instituce nemusí být schopna plnit své současné a budoucí, očekávané nebo neočekávané závazky v oblasti peněžních toků a potřeby v oblasti zajištění.</p> <p>Základní ukazatele:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ukazatel krytí likvidity⁷ (LCR) a - ukazatel čistého stabilního financování⁸ (NSFR)
<p>3. Kvalita aktiv</p>	<p>Ukazatele kvality aktiv představují rozsah pravděpodobných úvěrových ztrát instituce. Velké úvěrové ztráty mohou způsobit finanční problémy, které zvýší pravděpodobnost selhání instituce. Vysoký podíl nevykonných pohledávek (NPL) například znamená, že instituci s větší pravděpodobností vzniknou podstatné ztráty a bude následně potřebovat zásah systému pojištění vkladů; opravňuje tudíž k vyšším příspěvkům do systémů pojištění vkladů.</p> <p>Základní ukazatel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podíl nevykonných pohledávek (NPL)
<p>4. Model podnikání a řízení</p>	<p>Tato kategorie rizik zohledňuje riziko související se současným modelem podnikání a strategickými plány instituce a odráží kvalitu interního řídicího a kontrolního systému instituce.</p> <p>K ukazatelům v oblasti modelu podnikání patří například ukazatele vztahující se k ziskovosti, vývoji rozvahy a koncentraci expozic:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Ukazatele ziskovosti poskytují informace o schopnosti členské instituce vytvářet zisk. Nízká ziskovost nebo ztráty, které instituci vzniknou, naznačují, že instituce může mít finanční problémy, které by mohly vést k jejímu selhání. Avšak i vysoký a neudržitelný zisk může naznačovat zvýšené riziko. Aby se předešlo měření stavových údajů v určitém okamžiku, měly by se ukazatele ziskovosti počítat jako průměrné hodnoty za dobu nejméně 2 let. Zmírní se tak procyklické účinky a ukazatele budou lépe odrážet udržitelnost zdrojů příjmu. U institucí, jejichž míra ziskovosti je omezena vnitrostátním právem nebo jejich stanovami, není nutné k tomuto ukazateli přihlížet, případně jej lze nastavit s ohledem na skupinu podobných subjektů, které podléhají podobným omezením. – Ukazatele související s vývojem rozvahy mohou poskytnout informace o potenciálním nadměrném růstu celkových aktiv, určitých portfolií nebo segmentů. Může se rovněž jednat o poměrové ukazatele v podobě podílu rizikově vážených aktiv a celkových aktiv. – Ukazatele týkající se koncentrace mohou poskytnout informace o nadměrné koncentraci expozic instituce v určitém odvětví nebo zeměpisné oblasti. <p>Mezi další potenciální druhy ukazatelů rizik v této kategorii patří: ukazatele měřící ekonomickou efektivnost nebo citlivost na tržní riziko či tržní ukazatele.</p>

⁷ Dokud nebudou plně použitelná opatření podle nařízení (EU) č. 575/2013, mělo by se používat případné vnitrostátní vymezení ukazatele likvidity, např. podíl likvidních aktiv a celkových aktiv.

⁸ Ukazatel NSFR by se měl používat od okamžiku, kdy bude plně použitelné jeho vymezení podle nařízení (EU) č. 575/2013.

	<p>Ukazatele související s řízením zavádí do klasifikace rizik instituce kvalitativní faktory zohledňující kvalitu jejího interního řídicího a kontrolního systému. Kvalitativní ukazatele mohou vycházet zejména z kontrol prováděných systémy pojištění vkladů na dálku i přímo na místě; ze zvláštních dotazníků navržených za tímto účelem systémy pojištění vkladů anebo z komplexního posouzení interního řídicího a kontrolního systému institucí v rámci procesu SREP.</p> <p>Základní ukazatele:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rizikově vážená aktiva (RWA) / celková aktiva a - rentabilita aktiv (RoA)
B. Potenciální ztráty systému pojištění vkladů	
<p>5. Potenciální ztráty systému pojištění vkladů</p>	<p>Tato kategorie rizik zohledňuje riziko ztrát systému pojištění vkladů při selhání členské instituce. Rozsah zatížení aktiv instituce⁹ bude mít obzvláštní dopad, neboť zatížení sníží pravděpodobnost, že systém pojištění vkladů získá výši vyplacených vkladů zpět z konkurzní podstaty instituce.</p> <p>Základní ukazatel:</p> <ul style="list-style-type: none"> - nezatížená aktiva / pojištěné vklady

Doplňující ukazatele rizik

52. Kromě základních ukazatelů rizik mohou systémy pojištění vkladů zahrnout také doplňující ukazatele rizik, které mají význam pro stanovení rizikového profilu členských institucí.
53. Doplňující ukazatele rizik by měly být rozděleny do příslušných kategorií rizik podle tabulky č. 1. Pouze pokud nespádají podle popisu do žádné jiné kategorie rizik, měly by být zařazeny do kategorie „rizik souvisejících s modelem podnikání a řízením“.
54. Každý systém pojištění vkladů by si měl určit vlastní soubor ukazatelů rizik odpovídající rozdílům v rizikových profilech jeho členských institucí. Seznam příkladů doplňujících kvantitativních a kvalitativních ukazatelů rizik s podrobným popisem je uveden v příloze č. 3.

Váhy pro ukazatele a kategorie rizik

55. Součet vah přiřazených všem ukazatelům rizik v dané metodě výpočtu příspěvků do systémů pojištění vkladů by měl činit 100 %.
56. Při přiřazování vah konkrétním ukazatelům rizik by měly být zachovány minimální váhy pro kategorie rizik a základní ukazatele rizik uvedené v tabulce č. 2.

⁹ Definice zatížených aktiv pro účely obecných pokynů orgánu EBA ke zveřejňování údajů o zatížených a nezatížených aktivech je vymezena takto: „aktiva se považují za zatížená, byla-li dána do zástavy nebo podléhají-li jakékoli podobě ujednání o zajištění, kolaterálu nebo o úvěrovém posílení rozvahových či podrozvahových transakcí, z nichž nemohou být zcela stažena (např. být zastavena pro účely financování)“.

Tabulka č. 2. Minimální váhy pro kategorie rizik a základní ukazatele rizik

Kategorie rizik a základní ukazatele rizik	Minimální váhy
1. Kapitál	18 %
1.1. Pákový poměr	9 %
1.2. Ukazatel kapitálového krytí nebo poměr kmenového	9 %
2. Likvidita a financování	18 %
2.1. Ukazatel krytí likvidity (LCR)	9 %
2.2. Ukazatel čistého stabilního financování (NSFR)	9 %
3. Kvalita aktiv	13 %
3.1. Podíl nevýkonných pohledávek (NPL)	13 %
4. Model podnikání a řízení	13 %
4.1. Rizikově vážená aktiva (RWA) / celková aktiva	6,5 %
4.2. Rentabilita aktiv (RoA)	6,5 %
5. Potenciální ztráty systému pojištění vkladů	13 %
5.1. Nezatížená aktiva / kryté pohledávky z vkladů	13 %
Součet	75 %

57. Součet minimálních vah uvedených v těchto obecných pokynech pro kategorie rizik a základní ukazatele rizik činí 75 % celkových vah. Systémy pojištění vkladů by měly zbývajících 25 % rozdělit do kategorií rizik uvedených v tabulce č. 1.
58. Systém pojištění vkladů by měl alokovat flexibilních 25 % vah tak, že je rozdělí mezi doplňující ukazatele rizik a/nebo zvýší minimální váhy základních ukazatelů rizik, přičemž musí splnit tyto podmínky:
- minimální váhy pro kategorie rizik a základní ukazatele rizik jsou zachovány,
 - používá-li metoda výpočtu pouze základní ukazatele rizik, mělo by být flexibilních 25 % vah rozděleno do kategorií rizik takto: „Kapitál“ – 24 %; „Likvidita a financování“ – 24 %; „Kvalita aktiv“ – 18 %; „Model podnikání a řízení“ – 17 % a „Potenciální použití finančních prostředků systému pojištění vkladů“ – 17 %,
 - váha případného doplňujícího ukazatele nebo zvýšení váhy základního ukazatele rizik by neměly být vyšší než 15 %, s výjimkou doplňujících kvalitativních ukazatelů rizik (zahrnutých v kategorii rizik „Model podnikání a řízení“), které představují výsledek komplexního posouzení rizikového profilu a řízení členské instituce, a případů uvedených v odstavci **▼C1** 59. **▼O**.
59. Pokud se některý základní ukazatel nevyužívá, měla by minimální váha zbývajících základních ukazatelů ze stejné kategorie rizik odpovídat celkové hodnotě minimální váhy pro tuto kategorii rizik.
60. Obsahuje-li kategorie rizik pouze jeden základní ukazatel, který se nevyužívá, měl by být nahrazen náhradním ukazatelem se stejnou minimální vahou jako uvedený základní ukazatel.

Rámeček č. 3 – Příklad uplatnění flexibility při přidělování 25 % vah kategoriím rizik a základním ukazatelům rizik

Scénář č. 1

Metoda výpočtu využívá všechny základní ukazatele rizik a nezahrnuje žádné doplňující ukazatele. Flexibilních 25 % vah se rozdělí mezi základní ukazatele rizik tak, aby zůstaly zachovány poměry mezi minimálními vahami pro kategorie rizik a základní ukazatele rizik (např. dodatečná váha pro kapitál činí $6\% = 25\% \times (18\% / 75\%)$).

Ukazatel rizika	Minimální váhy (1)	Flexibilní váhy (2)	Konečné váhy (1) + (2)
1. Kapitál	18 %	+ 6 %	24 %
1.1. Pákový poměr	9 %	+ 3 %	12 %
1.2. Ukazatel kapitálového krytí nebo poměr kmenového kapitálu tier 1	9 %	+ 3 %	12 %
2. Likvidita a financování	18 %	+ 6 %	24 %
2.1. Ukazatel krytí likvidity (LCR)	9 %	+ 3 %	12 %
2.2. Ukazatel čistého stabilního financování (NSFR)	9 %	+ 3 %	12 %
3. Kvalita aktiv	13 %	+ 5 %	18 %
3.1. Podíl nevýkonných pohledávek (NPL)	13 %	+ 5 %	18 %
4. Model podnikání a řízení	13 %	+ 4 %	17 %
4.1. Rizikově vážená aktiva (RWA) / celková aktiva	6,5 %	+ 2 %	8,5 %
4.2. Rentabilita aktiv (RoA)	6,5 %	+ 2 %	8,5 %
5. Potenciální ztráty systému pojištění vkladů	13 %	+ 4 %	17 %
5.1. Nezátížená aktiva / kryté pohledávky z vkladů	13 %	+ 4 %	17 %
Součet	75 %	+ 25 %	100 %

Scénář č. 2

V přechodném období není k dispozici jeden ze základních ukazatelů rizik (ukazatel čistého stabilního financování (NSFR)) a metoda výpočtu nezahrnuje žádný doplňující ukazatel rizik. Minimální váha přiřazená ukazateli krytí likvidity (LCR) by činila 18 %. Tato celková váha pro kategorii rizik „Likvidita a financování“ (9 % + 9 %) by se zvýšila o dalších 6 % na 24 %, tj. maximální váhu u této kategorie podle odstavce 57. Další váhy by se rozdělily mezi ukazatele rizik podobně jako ve scénáři č. 1.

Ukazatel rizika	Minimální váhy (1)	Flexibilní váhy (2)	Konečné váhy (1) + (2)
1. Kapitál	18 %	+ 6 %	24 %
1.1. Pákový poměr	9 %	+ 3 %	12 %
1.2. Ukazatel kapitálového krytí nebo poměr	9 %	+ 3 %	12 %

kmenového kapitálu tier 1			
2. Likvidita a financování	18 %	+ 6 %	24 %
2.1. Ukazatel krytí likvidity (LCR)	9 %	+ (6 % + 9 %)	24 %
2.2. Ukazatel čistého stabilního financování (NSFR)	9 %	– 9 %	není relevantní
3. Kvalita aktiv	13 %	+ 5 %	18 %
3.1. Podíl nevykonných pohledávek (NPL)	13 %	+ 5 %	18 %
4. Model podnikání a řízení	13 %	+ 4 %	17 %
4.1. Rizikově vážená aktiva (RWA) / celková aktiva	6,5 %	+ 2 %	8,5 %
4.2. Rentabilita aktiv (RoA)	6,5 %	+ 2 %	8,5 %
5. Potenciální ztráty systému pojištění vkladů	13 %	+ 4 %	17 %
5.1. Nezátížená aktiva / kryté pohledávky z vkladů	13 %	+ 4 %	17 %
Součet	75 %	+ 25 %	100 %

Scénář č. 3

Metoda výpočtu využívá všechny základní ukazatele rizik, systém pojištění vkladů by však chtěl zvýšit (o 5 %) váhu jednoho základního ukazatele („pákový poměr“), protože tento ukazatel považuje za vysoce účinný při předpovídání potíží členských institucí. Kromě toho chce systém pojištění vkladů zahrnout dva doplňující ukazatele rizik (jeden s váhou 3 % v kategorii rizik „Kvalita aktiv“ a druhý s váhou 5 % v kategorii rizik „Model podnikání a řízení“). Zbývajících flexibilních 12 % vah bude rozděleno mezi všechny základní ukazatele rizik tak, aby zůstal zachován poměr minimálních vah přidělených těmto ukazatelům.

Ukazatel rizika	Minimální váhy (1)	Flexibilní váhy (2)		Konečné váhy (1) + (2)
1. Kapitál	18 %	+ 5 %	+3 %	26 %
1.1. Pákový poměr	9 %	+ 5 %		14 %
1.2. Ukazatel kapitálového krytí nebo poměr kmenového kapitálu tier 1	9 %		+ 3 %	12 %
2. Likvidita a financování	18 %		+ 3 %	21 %
2.1. Ukazatel krytí likvidity (LCR)	9 %		+ 1,5 %	10,5 %
2.2. Ukazatel čistého stabilního financování (NSFR)	9 %		+ 1,5 %	10,5 %
3. Kvalita aktiv	13 %	+ 3 %	+ 2 %	18 %
3.1. Podíl nevykonných pohledávek (NPL)	13 %		+ 2 %	15 %
3.2. Doplňující ukazatel rizik (1)	není relevantní	+ 3 %		3 %
4. Model podnikání a řízení	13 %	+ 5 %	+ 2 %	20 %
4.1. Rizikově vážená aktiva (RWA) / celková aktiva	6,5 %		+ 1 %	7,5 %
4.2. Rentabilita aktiv (RoA)	6,5 %		+ 1 %	7,5 %
4.3. Doplňující ukazatel rizik (2)	není relevantní	+ 5 %		5 %

5. Potenciální ztráty systému pojištění vkladů	13 %		+ 2 %	15 %
5.1. Nezatížená aktiva / kryté pohledávky z vkladů	13 %		+ 2 %	15 %
Součet	75 %	+ 13 %	+ 12 %	100 %

Scénář č. 4

Metoda výpočtu používá všechny základní ukazatele rizik, systém pojištění vkladů by však chtěl rovněž zahrnout pět doplňujících ukazatelů (po jednom ukazateli v kategoriích rizik „Kapitál“, „Kvalita aktiv“ a „Potenciální ztráty systému pojištění vkladů“ a dva ukazatele v kategorii rizik „Model podnikání a řízení“). Váhy přidělené ukazatelům rizik jsou uvedeny v posledním sloupci následující tabulky.

Ukazatel rizika	Minimální váhy (1)	Flexibilní váhy (2)	Konečné váhy (1) + (2)
1. Kapitál	18 %	+ 5 %	23 %
. Pákový poměr	9 %		9 %
. Ukazatel kapitálového krytí nebo poměr kmenového kapitálu tier 1	9 %		9 %
. Doplňující ukazatel rizik (1)	není relevantní	+ 5 %	5 %
2. Likvidita a financování	18 %		18 %
2.1. Ukazatel krytí likvidity (LCR)	9 %		9 %
2.2. Ukazatel čistého stabilního financování (NSFR)	9 %		9 %
3. Kvalita aktiv	13 %	+ 5 %	18 %
3.1. Podíl nevykonných pohledávek (NPL)	13 %		13 %
3.2. Doplňující ukazatel rizik (2)	není relevantní	+ 5 %	5 %
4. Model podnikání a řízení	13 %	+ 10 %	23 %
4.1. Rizikově vážená aktiva (RWA) / celková aktiva	6,5 %		6,5 %
4.2. Rentabilita aktiv (RoA)	6,5 %		6,5 %
4.3. Doplňující ukazatel rizik (3)	není relevantní	+ 5 %	5 %
4.4. Doplňující ukazatel rizik (4)	není relevantní	+ 5 %	5 %
5. Potenciální ztráty systému pojištění vkladů	13 %	+ 5 %	18 %
5.1. Nezatížená aktiva / pojištěné vklady	13 %		13 %
5.3. Doplňující ukazatel rizik (5)	není relevantní	+ 5 %	5 %
Součet	75 %	+ 25 %	100 %

Požadavky týkající se ukazatelů rizik

61. Ukazatele rizik použité v metodě výpočtu by měly zachycovat dostatečně široké spektrum zdrojů rizika.
62. Výběr ukazatelů rizik by měl odpovídat osvědčeným postupům v řízení rizik a existujícím obezřetnostním požadavkům.

63. Hodnoty ukazatelů rizik by se měly pro každou členskou instituci vypočítat na individuálním základě.
64. Pokud však členský stát využívá možnosti uvedené v čl. 13 odst. 1 směrnice 2014/49/EU, podle níž může povolit, aby se na ústřední subjekt a všechny úvěrové instituce, které jsou trvale přidruženy k ústřednímu subjektu podle čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, jako celek vztahovala riziková váha, která se určí pro ústřední subjekt a jeho přidružené instituce na konsolidovaném základě, měla by se hodnota ukazatelů rizik počítat na konsolidovaném základě.
65. Byla-li členské instituci udělena výjimka, pokud jde o dodržování kapitálových požadavků anebo požadavků na likviditu na individuálním základě podle článků 7, 8 nebo 21 nařízení (EU) č. 575/2013, měly by se příslušné kapitálové ukazatele / ukazatele likvidity počítat na konsolidované nebo zčásti konsolidované úrovni.
66. Systém pojištění vkladů by měl při výpočtu hodnot ukazatelů rizik za dané období používat:
- hodnotu na konci období u položek z výkazu zisků a ztrát (např. čistý příjem vykázaný k 31. prosinci v ročním výkazu zisků a ztrát),
 - průměrnou hodnotu mezi začátkem a koncem účetního období u položek z rozvahy (např. průměrnou hodnotu celkových aktiv od 1. ledna do 31. prosince daného roku).

Část IV – Nepovinné prvky metod výpočtu

i) Minimální příspěvek

67. Podle čl. 13 odst. 1 směrnice 2014/49/EU se členské státy mohou rozhodnout, že úvěrové instituce budou platit určitý minimální příspěvek bez ohledu na výši svých krytých pohledávek z vkladů.
68. Využije-li členský stát možnosti požadovat, aby členské instituce platily určitý minimální příspěvek (MC) bez ohledu na výši svých krytých pohledávek z vkladů, měl by se k výpočtu jednotlivých příspěvků použít tento upravený vzorec:

- a. V případě, že každá členská instituce kromě rizikově vážených příspěvků platí i minimální příspěvky:

$$C_i = MC + (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)$$

- b. V případě, že minimální příspěvky platí pouze členské instituce, jejichž roční rizikově vážené příspěvky vypočtené podle standardního vzorce (viz odstavec 35) by byly nižší než výše minimálního příspěvku:

$$C_i = \text{Max} \{MC ; (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)\}$$

kde:

- C_i = roční příspěvek za členskou instituci „i“
 MC = minimální příspěvek
 CR = sazba příspěvku (uplatňovaná u všech členských institucí v daném roce)

- ARW_i = celková riziková váha pro členskou instituci „i“
 CD_i = kryté pohledávky z vkladů členské instituce „i“
 μ = vyrovnávací koeficient (uplatňovaný u všech institucí v daném roce).

69. Při stanovování minimálního příspěvku by příslušné orgány a určené orgány měly řádně zohlednit riziko morálního hazardu, které hraje důležitou roli při určování fixních příspěvků, a riziko vytváření překážek, které brání bankovním službám vstoupit na trh.

ii) Snížené příspěvky pro členy institucionálního systému ochrany, který existuje odděleně od systému pojištění vkladů

70. Podle čl. 13 odst. 1 směrnice 2014/49/EU mohou členské státy rozhodnout, že členové institucionálního systému ochrany (IPS) platí systému pojištění vkladů nižší příspěvky. Jak uvádí bod 12 odůvodnění směrnice 2014/49/EU, tato možnost byla zavedena, protože je třeba uznat „systémy, které chrání samotnou úvěrovou instituci, a především zajišťují její likviditu a platební schopnost“.

71. Využije-li členský stát této možnosti, může být celková riziková váha (ARW) instituce, která je rovněž členem samostatného institucionálního systému ochrany, snížena s přihlédnutím k dodatečné ochraně zajišťované institucionálním systémem ochrany. V tomto případě by měla metoda výpočtu dané snížení zohlednit pomocí doplňujícího ukazatele rizik, který se týká členství v institucionálním systému ochrany, zařazeného do kategorie rizik „Model podnikání a řízení“. Ukazatel členství v institucionálním systému ochrany by měl zohledňovat dodatečnou ochranu platební schopnosti a likvidity, kterou systém danému členovi poskytuje, s přihlédnutím k tomu, zda jsou finanční prostředky *ex ante* z institucionálního systému ochrany, které jsou neprodleně k dispozici pro účely rekapitalizace i likvidního financování na podporu dotčeného subjektu v případě problémů, dostatečně vysoké na to, aby danému subjektu mohly zajistit důvěryhodnou a účinnou podporu. Lze rovněž přihlédnout k dalším závazkům zajišťujícím financování na vyžádání, které jsou zaručeny likvidními rezervami drženyými členy institucionálního systému ochrany v jeho ústředních institucích. Výše financování institucionálního systému ochrany by se měla posuzovat ve vztahu k celkovým aktivům členské instituce institucionálního systému ochrany.

iii) Použití finančních prostředků systému pojištění vkladů k prevenci selhání

72. Umožní-li členský stát systému pojištění vkladů, včetně institucionálního systému ochrany, který je oficiálně uznáván jako systém pojištění vkladů, používat disponibilní finanční prostředky na alternativní opatření, jejichž cílem je předejít selhání úvěrové instituce, může tento systém pojištění vkladů do svého rizikově váženého výpočtu zahrnout doplňující faktor rizikově vážených aktiv instituce. V tomto případě se použije vzorec:

$$C_i = CR \times ARW_i \times (CD_i + A) \times \mu$$

kde A je výše rizikově vážených aktiv v instituci „i“.

73. Před tím, než systém pojištění vkladů tento doplňující faktor zavede, příslušné orgány by měly v rámci schvalovacího postupu uvedeného v odstavci 14 posoudit, zda je jeho zavedení

úměrné riziku souvisejícímu s nutností zasáhnout ve snaze zabránit selhání instituce nad rámec ochrany krytých pohledávek z vkladů.

iv) Sektory s nízkým rizikem

74. Podle čl. 13 odst. 1 směrnice 2014/49/EU mohou členské státy stanovit nižší příspěvky pro instituce ze sektorů s nízkým rizikem regulovaných vnitrostátním právem.
75. Pokud členský stát uložil institucím v určitém dílčím sektoru v rámci regulace omezení, která podstatně snižují pravděpodobnost jejich selhání, lze příspěvky těchto institucí do systému pojištění vkladů úměrně snížit na základě odpovídající motivace.
76. Snížení příspěvků institucí ze sektorů s nízkým rizikem by mělo být povoleno na základě empirických podkladů, které dokládají, že v těchto sektorech s nízkým rizikem dochází k selhání institucí v trvale nižší míře než v ostatních sektorech. Příslušný orgán by se měl dohodnout na snížených příspěvcích společně s určeným orgánem po konzultaci se systémem pojištění vkladů.
77. Metoda výpočtu by měla dané snížení zohlednit pomocí doplňujícího ukazatele rizik z kategorie „Model podnikání a řízení“.

Hlava III – Závěrečná ustanovení a provádění

78. Příslušné orgány a určené orgány by měly provést tyto obecné pokyny jejich začleněním do svých procesů a postupů dohledu do konce roku 2015. Od uvedeného data by se příspěvky vybírané systémy pojištění vkladů měly řídit těmito obecnými pokyny.
79. Pokud však podle čl. 20 odst. 1 třetího pododstavce směrnice 2014/49/EU kompetentní orgány rozhodnou, že určitý systém pojištění vkladů není schopen povinnosti stanovené v článku 13 směrnice 2014/49/EU splnit do 3. července 2015, měly by být tyto obecné pokyny provedeny v novém termínu, který tyto orgány stanoví, nejpozději však do 31. května 2016.

Příloha č. 1 – Metody výpočtu celkových rizikových vah (ARW) a určení příslušných kategorií rizik

i) Metoda pásmová

Jednotlivé ukazatele rizik

1. V rámci pásmové metody je třeba pro každý ukazatel rizik stanovit fixní počet pásem a pro každé pásmo pak horní a dolní mez. Pro každý ukazatel rizik by měla být stanovena alespoň dvě pásma. Pásma by měla zohledňovat různé úrovně rizika, které členské instituce představují (např. vysoké, střední, nízké riziko), posuzované na základě konkrétního ukazatele.
2. Každému pásmu by mělo být přiřazeno individuální bodové hodnocení rizika (IRS). Je-li hodnota ukazatele rizika vyšší (nižší) než horní (dolní) mez nejvyššího (nejnižšího) pásma, mělo by mu být přiřazeno individuální bodové hodnocení nejvyššího (nejnižšího) pásma.
3. Meze jednotlivých pásem by měly být stanoveny na relativním, nebo absolutním základu, přičemž:
 - při použití relativního základu závisí individuální bodová hodnocení rizik členských institucí na jejich relativní rizikové pozici ve vztahu k ostatním institucím; v tomto případě jsou instituce rozděleny do jednotlivých pásem rizik rovnoměrně, tj. instituce s podobnými rizikovými profily mohou být zařazeny do různých pásem,
 - při použití absolutního základu se meze jednotlivých pásem určí tak, aby odrážely rizikovost konkrétního ukazatele; v tomto případě mohou být všechny instituce zařazeny do stejné skupiny, pokud vykazují podobnou úroveň rizikovosti.
4. Absolutní meze pásem jednotlivých ukazatelů rizik by měly zajistit dostatečné a smysluplné odlišení členských institucí. Nastavení mezí by mělo zohledňovat případné regulatorní požadavky vztahující se na členské instituce a historické údaje o hodnotách daného ukazatele. Systém pojištění vkladů by měl meze nastavit tak, aby předešel tomu, že by všechny členské instituce, i přes podstatné rozdíly v oblasti měřené určitým ukazatelem rizik, byly zařazeny do stejného pásma.
5. U každého ukazatele rizik by se individuální bodová hodnocení přiřazená jednotlivým pásmům měla pohybovat od 0 do 100, kde 0 představuje nejnižší a 100 nejvyšší riziko.

Rámeček č. 4 – Příklady přiřazení bodového hodnocení jednotlivým pásmům podle druhu ukazatele rizik

Následující příklady názorně ukazují, jak jednotlivým pásmům v rámci různých druhů ukazatelů rizik přiřadit individuální bodové hodnocení rizik (IRS) od 0 do 100.

Scénář č. 1

Pět pásem; ukazatel rizika, u kterého vyšší hodnota představuje vyšší riziko (např. podíl nevýkonných pohledávek)

Pásma	Meze	IRS
1. pásmo	< 2 %	0
2. pásmo	≤ 2–3,5 % <	25
3. pásmo	≤ 3,5–5 % <	50
4. pásmo	≤ 5–7 % <	75
5. pásmo	≥ 7 %	100

Scénář č. 2

Tři pásma; ukazatel rizika, u kterého vyšší hodnota představuje vyšší riziko (např. podíl nevýkonných pohledávek)

Pásma	Meze	IRS
1. pásmo	< 2 %	0
2. pásmo	≤ 2–7 % >	50
3. pásmo	≥ 7 %	100

Scénář č. 3

Čtyři pásma; ukazatel rizika, u kterého vyšší hodnota představuje nižší riziko (např. ukazatel likvidity)

Pásma	Meze	IRS
1. pásmo	> 60 %	0
2. pásmo	< 40–60 % ≤	33
3. pásmo	< 20–40 % ≤	66
4. pásmo	≤ 20 %	100

Scénář č. 4

Dvě pásma; ukazatel rizika se dvěma hodnotami, které mohou mít při posuzování rizikového profilu neutrální nebo záporný vliv (např. ukazatel nadměrného růstu rozvahy)

Pásma	Meze	IRS
1. pásmo	< 15 %	50
2. pásmo	≥ 15 %	100

Scénář č. 5

Dvě pásma; ukazatel rizika se dvěma hodnotami, které mohou mít při posuzování rizikového profilu kladný nebo neutrální vliv (např. instituce ze sektoru s nízkým rizikem regulovaného podle vnitrostátního práva by měla být považována za méně rizikovou, zatímco instituce, která do sektoru s nízkým rizikem nepatří, by měla být považována za instituci s průměrným rizikem).

Pásma	Meze	IRS
1. pásmo	Instituce ze sektoru s nízkým rizikem	0

2. pásmo	Instituce, které do sektoru s nízkým rizikem nepatří	50
----------	--	----

Scénář č. 6

Tři pásma; ukazatel rizika s nestandardním výkladem výsledků (např. rentabilita aktiv), kdy na vysoce rizikový profil instituce mohou poukazovat jak záporné hodnoty (ztráty) ukazatele, tak hodnoty nadměrně vysoké.

Pásma	Meze	IRS
1. pásmo	$\leq 0-2\% \leq$	0
2. pásmo	$< 2-15\% \leq$	50
3. pásmo	$< 0\% \text{ nebo } > 15\%$	100

Všimněte si, že v příkladech uvedených ve scénářích č. 1–4 jsou individuální bodová hodnocení rizik (IRS) přiřazována jednotlivým pásmům lineárně (např. 0–33–66–100). Nejedná se však o obecný požadavek a u některých ukazatelů rizik je možné použít nesymetrické přiřazení individuálních bodových hodnocení rizik v rozmezí 0–100 (např. 0–25–50–90–100), což umožňuje řádně zohlednit případy, kdy se instituce stane výrazně rizikovější, jakmile hodnota ukazatele dosáhne určité prahové hodnoty.

Celkové bodové hodnocení rizik (ARS)

6. Každé individuální bodové hodnocení rizika (IRS) instituce „i“ by mělo být vynásobeno váhou ukazatele (IW_i) přidělenou konkrétnímu ukazateli rizika. Celkové bodové hodnocení rizik (ARS_i) se následně vypočítá jako aritmetický průměr získaných hodnot.
7. Váhy přidělené jednotlivým ukazatelům „i“ (IW_i) by měly být pro všechny instituce stejné a měly by být nastaveny na základě posouzení ze strany orgánů dohledu anebo historických údajů o selhání institucí.
8. Popisovaný model by mohl mít tuto strukturu:

Ukazatel rizika	Váha ukazatele	Pásma	Individuální bodové hodnocení rizika (IRS)
Ukazatel A_1	IW_1	A_1	IRS_{A_1}
		B_1	IRS_{B_1}
	
		M_1	IRS_{M_1}
Ukazatel A_2	IW_2	A_2	IRS_{A_2}
		B_2	IRS_{B_2}
	
		M_2	IRS_{M_2}
...
Ukazatel A_n	IW_n	A_n	IRS_{A_n}

		B_n	IRS_{B_n}
	
		M_n	IRS_{M_n}

9. Celkové bodové hodnocení rizik (ARS_i) instituce „i“ by mělo být vypočteno pro každou instituci podle tohoto vzorce:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j$$

kde:

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100\% \text{ a}$$

$IRS_j = IRS_{X_j}$, pro určité X v $\{A, B, \dots, M\}$ (tj. pásmo odpovídající ukazateli A_j)

Celková riziková váha (ARW)

10. Každému celkovému bodovému hodnocení rizika (ARS_i) by měla být přiřazena odpovídající celková riziková váha (ARW_i), která slouží k výpočtu příspěvku jednotlivé členské instituce (C_i) podle vzorce pro výpočet příspěvků uvedeného v odstavci 35 těchto obecných pokynů.

Kategorie rizik

11. Celkovou rizikovou váhu (ARW) lze vypočítat pomocí metody rozdělení do pásem, kdy jsou rozpětí celkového bodového hodnocení rizik (ARS) definována tak, aby odpovídala určité kategorii rizik a celkové rizikové váze (viz následující tabulka).

Kategorie rizik	Meze celkového bodového hodnocení rizik (ARS)	Celková riziková váha (ARW)
1	$a_1 \leq a_2$	ARW_1
2	$a_3 \leq a_4$	ARW_2
3	$a_5 \leq a_6$	ARW_3
...

12. Počet kategorií rizik by měl být úměrný počtu a rozmanitosti členských institucí systému pojištění vkladů. Kategorie rizik by však měly být minimálně čtyři. Měla by být stanovena alespoň jedna kategorie rizik pro členské instituce s průměrným rizikem, alespoň jedna kategorie rizik pro členy s nízkým rizikem a alespoň dvě kategorie rizik pro vysoce rizikové instituce.

Rámeček č. 5 – Příklad – Použití celkových rizikových vah u institucí

Následující příklad názorně ukazuje, jak lze členským institucím přiřadit celkovou rizikovou váhu (ARW) na základě hodnot celkových bodových hodnocení rizik za předpokladu, že existují čtyři kategorie rizik, jimž jsou následujícím způsobem přiřazeny rizikové váhy (75 %, 100 %, 125 % a 150 %):

Kategorie rizik	Meze ARS	ARW
1	< 40	75 %
2	$\leq 40 - 55 <$	100 %
3	$\leq 55 - 70 <$	125 %
4	≥ 70	150 %

Je-li například celkové bodové hodnocení rizik (ARS) dané instituce 62, tato instituce by měla být zařazena do třetí kategorie rizik a měla by jí být přiřazena celková riziková váha (ARW) 125 %.

ii) Metoda klouzavé stupnice

Jednotlivé ukazatele rizik

13. V rámci této metody se pro každou instituci vypočte individuální bodové hodnocení rizika (IRS_j) pro jednotlivé ukazatele rizik A_j . Pro jednotlivé ukazatele by měla být stanovena horní a dolní mez, a_j a b_j . Značí-li vyšší hodnota ukazatele, že se jedná o rizikovější instituci, a překračuje-li tento ukazatel horní mez, bude mít IRS_j fixní hodnotu 100. Podobně je-li hodnota ukazatele nižší než dolní mez, bude IRS_j odpovídat 0. Analogicky značí-li nižší hodnota ukazatele, že se jedná o rizikovější instituci, a je-li ukazatel nižší než dolní mez, bude mít IRS_j fixní hodnotu 100. Podobně je-li hodnota ukazatele vyšší než horní mez, bude IRS_j odpovídat 0.
14. Pohybuje-li se hodnota ukazatele ve stanovených mezích, bude mít IRS_j hodnotu mezi 0 a 100. Pro každé IRS_j je předem stanovena riziková váha, s jejíž pomocí se vypočítá celkové bodové hodnocení rizik pro jednotlivé instituce „i“ (ARS_i). V tomto modelu platí, že ARS_i bude mít vždy hodnotu od 0 do 100.
15. Stanovené horní a dolní meze (a_j a b_j) jednotlivých ukazatelů rizik by měly zajistit dostatečné a smysluplné rozlišení členských institucí. Nastavení těchto mezí by mělo zohledňovat případné regulatorní požadavky vztahující se na členské instituce a historické údaje o hodnotách daného ukazatele. Systém pojištění vkladů by měl horní a dolní mez nastavit tak, aby předešel tomu, že by všechny členské instituce, i přes podstatné rozdíly v oblasti měření určitým ukazatelem rizik, trvale spadaly mimo rozpětí dolní a horní meze.
16. Popisovaný model by mohl mít tuto strukturu:

Ukazatel rizika	Váha ukazatele	Horní mez	Dolní mez	Individuální bodové hodnocení rizika (IRS)
Ukazatel A_1	IW_1	a_1	b_1	IRS_1
Ukazatel A_2	IW_2	a_2	b_2	IRS_2
...

Ukazatel A_n	IW_n	a_n	b_n	IRS_n
----------------	--------	-------	-------	---------

kde:

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100\%.$$

17. Hodnota jednotlivých ukazatelů rizik A_j bude odpovídat výslednému bodovému hodnocení (IRS_j), které se určí takto:

$$IRS_j = \begin{cases} 100 & \text{pokud } A_j > a_j \\ 0 & \text{pokud } A_j < b_j \\ \frac{A_j - b_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{pokud } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

kde $j = 1 \dots n$

nebo

$$IRS_j = \begin{cases} 0 & \text{pokud } A_j > a_j \\ 100 & \text{pokud } A_j < b_j \\ \frac{a_j - A_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{pokud } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

kde $j = 1 \dots n$

Celkové bodové hodnocení rizik (ARS)

18. Celkové bodové hodnocení rizik (ARS_i) pro instituci „i“ se vypočítá takto
 $ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j$.

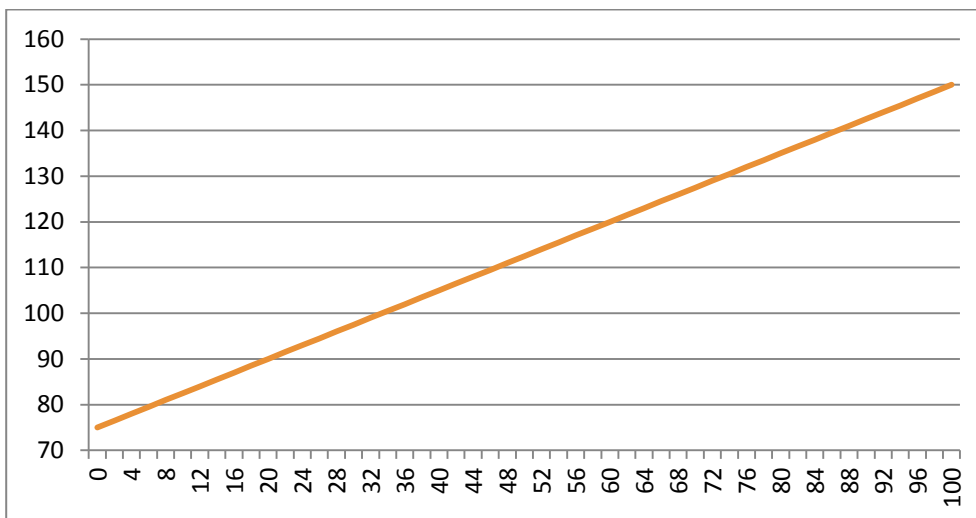
Celková riziková váha (ARW)

19. Celkové bodové hodnocení rizik (ARS_i) lze převést na celkovou rizikovou váhu (ARW_i), a to pomocí metody klouzavé stupnice na základě lineární nebo exponenciální rovnice.

20. K převodu ARS_i na ARW_i lze použít lineární rovnici:

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * ARS_i / 100$$

Tato metoda přiřazuje ARW_i k ARS_i lineárně, s horní mezí α (např. 150 %) a dolní mezí β (např. 75 %). Je-li ARS_i pro danou instituci rovno 100 (nejrizikovější bodové hodnocení), bude odpovídající riziková váha α , tedy nejvyšší riziková váha. Podobně je-li ARS_i rovno 0, bude příslušná riziková váha β , tedy nejnižší riziková váha. Graf níže názorně zachycuje lineární průběh uvedeného vzorce.

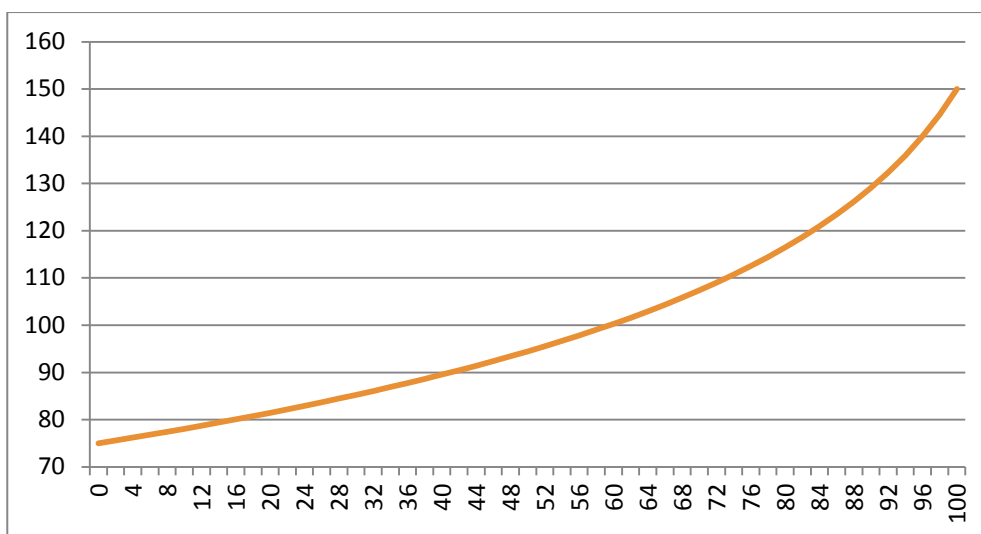
21. K převodu ARS_i na ARW_i lze použít exponenciální rovnici:

▼ **C1**

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * (1 - \log_{10}(10 - 9 * (\frac{ARS_i}{100})))$$

▼ **Q**

Tato metoda přiřazuje ARW_i k ARS_i exponenciálně, s horní mezí α (např. 150 %) a dolní mezí β (např. 75 %). Je-li ARS_i pro danou instituci rovno 100 (nejrizikovější bodové hodnocení), bude odpovídající riziková váha α , tedy nejvyšší riziková váha. Podobně je-li ARS_i rovno 0, bude příslušná riziková váha β , tedy nejnižší riziková váha. Graf níže názorně zachycuje nelineární průběh uvedeného vzorce – leží-li bodové hodnocení rizik instituce na vyšším konci stupnice, příspěvek narůstá vyšší měrou. V porovnání s lineární metodou představuje tento vzorec pro instituce silnější pobídku k tomu, aby měly nižší bodové hodnocení rizik. Metoda výpočtu může zahrnovat i jiné nelineární metody, než je metoda výpočtu pomocí logaritmické rovnice uvedená v této příloze.

Příloha č. 2 – Popis základních ukazatelů rizik

Název ukazatele	Vzorec/popis	Poznámky	Znaménko
1. Kapitál			
1.1. Pákový poměr	$\frac{\text{kapitál tier 1}}{\text{celková aktiva}}$ <p>Tento vzorec by měl být nahrazen pákovým poměrem definovaným v nařízení (EU) č. 575/2013, jakmile bude plně použitelný.</p>	Pákový poměr má měřit kapitálovou pozici bez ohledu na rizikové váhy aktiv.	(-) Vyšší hodnota představuje nižší riziko.
1.2. Ukazatel kapitálového krytí	$\frac{\text{skutečný poměr CET1}}{\text{požadovaný poměr CET1}}$ <p>nebo</p> $\frac{\text{skutečný kapitál}}{\text{požadovaný kapitál}}$	Ukazatel kapitálového krytí měří skutečný kapitál, který členská instituce drží nad rámec celkových kapitálových požadavků, které se na ni vztahují, včetně dodatečných kapitálových požadavků podle čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU.	(-) Vyšší hodnota představuje nižší riziko.
1.3. Poměr kmenového kapitálu tier 1 (poměr CET1)	$\frac{\text{kmenový kapitál tier 1}}{\text{rizikově vážená aktiva}}$ <p>kde: se „rizikově váženými aktivy“ rozumí celkový objem rizikové expozice definovaný v čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.</p>	Poměr CET1 vyjadřuje výši kapitálu, který má instituce v držení. Vysoká hodnota ukazatele znamená dobrou schopnost instituce absorbovat ztráty, což může zmírnit rizika související s její obchodní činností.	(-) Vyšší hodnota představuje větší zmírnění rizik.
2. Likvidita a financování			
2.1. Ukazatel krytí likvidity (LCR)	Ukazatel krytí likvidity podle nařízení (EU) č. 575/2013, jakmile bude plně použitelný.	Ukazatel krytí likvidity má měřit schopnost instituce plnit krátkodobé dluhové závazky ve splatnosti. Čím vyšší je jeho hodnota, tím větší je bezpečnostní rezerva umožňující instituci plnit závazky a vyrovnat se s nepředpokládaným nedostatkem likvidity.	(-) Vyšší hodnota ukazatele představuje nižší riziko.

<p>2.2. Ukazatel čistého stabilního financování (NSFR)</p>	<p>Ukazatel čistého stabilního financování podle nařízení (EU) č. 575/2013, jakmile bude plně použitelný.</p>	<p>Ukazatel čistého stabilního financování má měřit schopnost instituce splatnost svých aktiv a závazků. Hodnota ukazatele je přímo úměrná schopnosti instituce splatnost a nepřímo úměrná riziku financování.</p>	<p>(-) Vyšší hodnota ukazatele představuje nižší riziko.</p>
<p>2.3. Ukazatel likvidity (národní definice)</p>	<p><u>likvidní aktiva</u> <u>celková aktiva</u> kde: „likvidní aktiva“ jsou vymezena vnitrostátními předpisy pro dohled nad úvěrovými institucemi (bude nahrazeno ukazatelem krytí likvidity, jakmile vstoupí v platnost).</p>	<p>Přechodný ukazatel. Ukazatel likvidity má měřit schopnost instituce plnit krátkodobé dluhové závazky ve splatnosti. Čím vyšší je jeho hodnota, tím větší je bezpečnostní rezerva umožňující instituci plnit závazky a vyrovnat se s nepředpokládaným nedostatkem likvidity.</p>	<p>(-) Vyšší hodnota představuje nižší riziko.</p>
<p>3. Kvalita aktiv</p>			
<p>3.1. Podíl nevýkonných pohledávek (NPL)</p>	<p><u>nevýkonné pohledávky</u> <u>celkové úvěry a dluhové nástroje</u> popř. nevyžadují-li vnitrostátní účetní standardy nebo standardy výkaznictví, aby instituce vykazovaly údaje o dluhových nástrojích: <u>nevýkonné pohledávky</u> <u>celkové úvěry</u> kde (v obou případech): „nevýkonné pohledávky“ jsou vymezeny vnitrostátními předpisy pro účel dohledu nad úvěrovými institucemi. „Nevýkonné pohledávky“ by měly být vykazovány bez zohlednění rezerv.</p>	<p>Podíl nevýkonných pohledávek ukazuje, jakým typem úvěrové činnosti se instituce zabývá. Vysoký podíl úvěrových ztrát v úvěrovém portfoliu poukazuje na poskytování úvěrů vysoce rizikovým segmentům/zákazníkům.</p>	<p>(+) Vyšší hodnota představuje vyšší riziko.</p>

4. Model podnikání a řízení			
4.1. Rizikově vážená aktiva (RWA) / celková aktiva	$\frac{\text{rizikově vážená aktiva}}{\text{celková aktiva}}$	<p>Výše rizikově vážených aktiv (RWA) ukazuje, jakým typem úvěrové činnosti se instituce zabývá. Vysoká hodnota ukazatele značí, že instituce se zabývá rizikovou činností.</p> <p>V případě tohoto ukazatele obecné pokyny povolují použití odlišného nastavení u institucí, které pro výpočet minimálních kapitálových požadavků využívají pokročilých metod (např. přístupů založených na interním ratingu (IRB)) nebo standardizovaných metod.</p>	<p>(+) Vyšší hodnota představuje vyšší riziko.</p>
	<p>kde: se „rizikově váženými aktivy“ rozumí celkový objem rizikové expozice definovaný v čl. 92 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.</p>		
4.2. Rentabilita aktiv (RoA)	$\frac{\text{čistý zisk}}{\text{celková aktiva}}$	<p>Rentabilita aktiv měří schopnost instituce vytvářet zisk. Model podnikání, který je schopen zajistit vysokou a stabilní rentabilitu, představuje nižší riziko. Neudržitelně vysoká rentabilita aktiv však rovněž značí vyšší riziko. Instituce, jejichž míra ziskovosti je omezena vnitrostátním právem nebo jejich stanovami, by neměla tato metoda výpočtu znevýhodňovat.</p> <p>Aby se zamezilo zahrnutí jednorázových událostí a procyklických účinků do výpočtu příspěvků, měl by se používat průměr nejméně za 2 roky.</p>	<p>(+)/(-) Záporné hodnoty poukazují na vyšší riziko, vyšší riziko ale mohou značit i hodnoty příliš vysoké.</p>
5. Potenciální ztráty systému pojištění vkladů			
5.1. Nezatížená aktiva / kryté pohledávky z vkladů	$\frac{\text{celková aktiva} - \text{zatížená aktiva}}{\text{kryté pohledávky z vkladů}}$	<p>Tento ukazatel měří míru předpokládaných úhrad dosažených z konkurzní podstaty instituce, u níž došlo k řešení úpadku nebo u níž bylo zahájeno běžné insolvenční řízení. Instituce s nízkou hodnotou tohoto ukazatele vystavuje systém pojištění vkladů vyšší předpokládané ztrátě.</p>	<p>(-) Vyšší hodnota představuje nižší riziko.</p>
	<p>kde: „zatížená aktiva“ jsou vymezena obecnými pokyny orgánu EBA k uveřejňování údajů o zatížených a nezatížených aktivech.</p>		

Příloha č. 3 – Popis doplňujících ukazatelů rizik

1. Následující přehled doplňujících ukazatelů rizik je pouze ilustrativní.
2. Nejsou-li údaje k určitým položkám použitým v níže uvedených vzorcích zahrnuté ve vnitrostátních šablonách finančního výkaznictví ani ve vnitrostátních výkazech pro poskytování informací regulátorům, může systém pojištění vkladů použít odpovídající položky ze svých vnitrostátních šablon.

Název ukazatele	Vzorec/popis	Poznámky	Znaménko
3. Kvalita aktiv			
Míra úlevy	$\frac{\text{expozice s úlevou}}{\text{celkové odpovídající nástroje v rozvaze}}$ <p>kde: „expozice s úlevou“ je vymezena obecnými pokyny orgánu EBA k poskytování informací o úlevách a nevykonných expozicích orgánům dohledu.</p>	Tento ukazatel měří rozsah, v němž byly protistranám instituce schváleny změny podmínek jejich úvěrových smluv. Ukazatel poskytuje informace o politice instituce v oblasti úlev a lze ho srovnávat se samotnou mírou selhání. Vysoká hodnota tohoto ukazatele poukazuje na známé problémy v úvěrovém portfoliu institucí nebo potenciální nízkou kvalitu jiných aktiv.	(+) Vyšší hodnota představuje vyšší riziko.
4. Model podnikání a řízení			
Sektorové koncentrace v úvěrovém portfoliu	$\frac{\text{expozice ze sektoru s nejvyššími koncentracemi}}{\text{celkové úvěrové portfolio}}$	Tento ukazatel má měřit riziko vzniku výrazných úvěrových ztrát v důsledku hospodářského útlumu v určitém hospodářském odvětví, vůči němuž má instituce vysokou expozici.	(+) Vyšší hodnota představuje vyšší riziko.
Velké expozice	$\frac{\text{velké expozice}}{\text{použitelný kapitál}}$ <p>kde: „velké expozice“ jsou vymezeny nařízením (EU) č. 575/2013 a „použitelný kapitál“ čl. 4 odst. 1 bodem 71 nařízení (EU) č. 575/2013.</p>	Tento ukazatel má měřit riziko vzniku výrazných úvěrových ztrát v důsledku selhání jedné protistrany nebo ekonomicky spjaté skupiny klientů.	(+) Vyšší hodnota představuje vyšší riziko.

<p>Ukazatel nadměrného růstu rozvahy</p>	$\frac{[\text{celková aktiva v roce } T - \text{celková aktiva v roce } (T - 1)]}{\text{celková aktiva v roce } (T - 1)}$	<p>Tento ukazatel měří tempo růstu rozvahy instituce. Neudržitelně vysoký růst může představovat vyšší riziko. Ukazatel by měl zahrnovat také podrozvahové položky a jejich růst. Při stanovování prahových hodnot tohoto ukazatele je nezbytné určit, jaká míra růstu se považuje za příliš riskantní. Mělo by se řádně přihlížet k hospodářskému růstu v daném členském státě nebo vnitrostátním bankovním sektoru. Pro používání tohoto ukazatele by měla být stanovena zvláštní pravidla pro nové instituce a pro subjekty, které se v posledních několika letech účastnily fúzí a akvizic.</p> <p>Aby se zamezilo zahrnutí jednorázových událostí do výpočtu příspěvků, měl by se používat průměrný růst zaznamenaný za poslední 3 roky.</p>	<p>(+) Hodnoty přesahující předem stanovenou míru nadměrného růstu představují vyšší riziko.</p>
<p>Rentabilita vlastního kapitálu (RoE)</p>	$\frac{\text{čistý zisk}}{\text{celkový vlastní kapitál}}$	<p>Tento ukazatel měří schopnost instituce vytvářet pro akcionáře zisk z kapitálu, který do dané instituce investovali. Model podnikání, který je schopen zajistit vysokou a stabilní rentabilitu, představuje nižší pravděpodobnost selhání. Neudržitelně vysoká rentabilita vlastního kapitálu však rovněž značí vyšší riziko. Metoda výpočtu by neměla znevýhodňovat instituce, u nichž může být míra ziskovosti omezena na základě jejich vlastnické struktury.</p> <p>Aby se zamezilo zahrnutí jednorázových událostí a procyklických účinků do výpočtu příspěvků, měl by se používat průměr nejméně za 2 roky.</p>	<p>(-)/(+) Záporné hodnoty představují vyšší riziko. Příliš vysoké hodnoty však mohou rovněž značit vysoké riziko.</p>

<p>Podíl příjmů z hlavní činnosti</p>	<p>$\frac{\text{příjmy z hlavní činnosti}}{\text{celkové úvěrové portfolio}}$</p> <p>kde: „příjmy z hlavní činnosti“ lze vypočítat jako (výnosy z úroků + výnosy z poplatků a provizí + ostatní provozní výnosy) - (úrokové náklady + náklady na poplatky a provize + ostatní provozní náklady + administrativní náklady + odpisy)</p>	<p>Podíl příjmů z hlavní činnosti měří schopnost instituce vytvářet zisk z hlavní činnosti. Model podnikání, který je schopen zajistit vysoké a stabilní příjmy, představuje nižší pravděpodobnost selhání.</p> <p>Aby se zamezilo zahrnutí jednorázových událostí a procyklických účinků do výpočtu příspěvků, měl by se používat průměr nejméně za 2 roky.</p>	<p>(-) Vyšší hodnota představuje nižší riziko.</p>
<p>Poměr nákladů k výnosům</p>	<p>$\frac{\text{provozní náklady}}{\text{provozní výnosy}}$</p>	<p>Tento ukazatel měří nákladovou efektivnost instituce. Neobvykle vysoká hodnota může znamenat, že se náklady instituce vymkly kontrole, zejména pokud jsou zastoupeny fixními náklady (tzn. vyšší riziko). Velmi nízká hodnota může značit, že provozní náklady jsou příliš nízké na to, aby instituce měla k dispozici požadované funkce kontroly rizik (tj. i to znamená vyšší riziko).</p>	<p>(+)/(-) Příliš vysoké hodnoty představují vyšší riziko. Vyšší riziko však mohou značit i příliš nízké hodnoty.</p>
<p>Podrozvahová pasiva / celková aktiva</p>	<p>$\frac{\text{podrozvahová pasiva}}{\text{celková aktiva}}$</p>	<p>Velké podrozvahové expozice značí, že expozice instituce vůči riziku může být větší, než vyplývá z její rozvahy.</p>	<p>(+) Vyšší hodnota představuje vyšší riziko.</p>

<p>Posouzení kvality řízení a interního řídicího a kontrolního systému</p>	<p>V závislosti na dostupnosti údajů a provozní kapacitě systému pojištění vkladů je možné posuzovat kvalitativní aspekty členských institucí na základě těchto zdrojů informací:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dotazníků vypracovaných systémy pojištění vkladů s cílem posoudit kvalitu řízení a interního řídicího a kontrolního systému členských institucí; doplněných kontrolami, které systémy pojištění vkladů provádí přímo na místě anebo na dálku, - komplexního posouzení interního řídicího a kontrolního systému institucí na základě bodového hodnocení v rámci procesu SREP, - externího ratingu přiděleného všem členským institucím uznávanou externí ratingovou agenturou. 	<p>Kvalitní řízení a spolehlivé interní řídicí a kontrolní postupy mohou zmírňovat rizika, kterým jsou členské instituce vystaveny, a snižovat pravděpodobnost jejich selhání.</p> <p>Kvalitativní ukazatele se zaměřují na výhled více než účetní ukazatele a nabízejí relevantní informace o řízení rizik a způsobech jejich zmírňování v dané instituci. Aby bylo možné kvalitativní ukazatele v metodě výpočtu použít, musí být dostupné u všech členských institucí systému pojištění vkladů. Kromě toho by se měl systém pojištění vkladů snažit zabezpečit, aby se s členskými institucemi zacházelo spravedlivě a objektivně a aby posouzení kvality vycházelo z předem stanovených kritérií. Metodika systému pojištění vkladů pro posouzení kvality řízení a interního řídicího a kontrolního systému by měla rovněž zahrnovat seznam kritérií posuzovaných u jednotlivých členských institucí.</p>	<p>(+)/(-) Výsledek posouzení kvality může být kladný i záporný.</p>
<p>Členství v institucionálním systému ochrany, který je oddělen od systému pojištění vkladů</p>	<p>$\frac{\text{dostupné financování IPS } ex \text{ ante}}{\text{celková aktiva}} \text{ jednotlivého člena IPS}$</p>	<p>Ukazatel členství v institucionálním systému ochrany měří míru financování institucionálního systému ochrany <i>ex ante</i>.</p> <p>Jsou-li ostatní podmínky stejné, mělo by členství v institucionálním systému ochrany snižovat riziko selhání instituce, neboť tento systém zajišťuje celou stranu pasiv v rozvaze svých členů. Ochranu poskytovanou institucionálním systémem ochrany lze však plně uznat, pouze pokud splňuje další podmínky týkající se míry financování <i>ex ante</i>. Tento doplňující orientační ukazatel lze dále upravit tak, aby kromě finančních prostředků <i>ex ante</i> zohledňoval i další závazky zajišťující financování na vyžádání, které jsou zaručeny likvidními rezervami drženými členy institucionálního systému ochrany v jeho ústředních institucích.</p>	<p>(-) Členství v institucionálním systému ochrany s vyšší mírou financování <i>ex ante</i> představuje nižší riziko.</p>

<p>Systémová úloha v institucionálním systému ochrany, který je oficiálně uznáván jako systém pojištění vkladů</p>	<p>Ukazatel může mít dvě hodnoty:</p> <p>i) instituce má v institucionálním systému ochrany systémovou úlohu; nebo</p> <p>ii) instituce nemá v institucionálním systému ochrany systémovou úlohu.</p>	<p>Skutečnost, že instituce má v institucionálním systému ochrany systémovou úlohu, např. protože zabezpečuje pro ostatní členy systému zásadní funkce, znamená, že její selhání může mít negativní dopad na životaschopnost dalších členů institucionálního systému ochrany. Systémový člen institucionálního systému ochrany by tudíž měl platit do systému pojištění vkladů vyšší příspěvky zohledňující dodatečné riziko, které pro systém představuje.</p>	<p>(+)</p> <p>Jsou možné pouze dvě hodnoty:</p> <p>i) značí vyšší riziko;</p> <p>ii) neznačí vyšší riziko.</p>
<p>Sektory s nízkým rizikem</p>	<p>Ukazatel může mít dvě hodnoty:</p> <p>i) instituce patří do sektoru s nízkým rizikem regulovaného vnitrostátním právem; nebo</p> <p>ii) instituce nepatří do sektoru s nízkým rizikem regulovaného vnitrostátním právem.</p>	<p>Tento ukazatel umožňuje v metodě výpočtu zohlednit skutečnost, že některé instituce patří do sektorů s nízkým rizikem regulovaných vnitrostátním právem. Tyto instituce by proto měly být při výpočtu příspěvků do systému pojištění vkladů logicky považovány za méně rizikové.</p>	<p>(-)</p> <p>Jsou možné pouze dvě hodnoty:</p> <p>i) značí nižší riziko;</p> <p>ii) značí průměrné riziko.</p>
<p>5. Potenciální ztráty systému pojištění vkladů</p>			
<p>Kapitál a způsobilé závazky držené institucí nad rámec minimálních požadavků na kapitál a způsobilé závazky (MREL)</p>	$\left[\frac{\text{kapitál}}{\text{a způsobilé závazky}} \right] - MREL$ <p style="text-align: center;">celkové závazky včetně kapitálu</p> <p>kde:</p> <p>„kapitálem“ se rozumí součet kapitálu tier 1 a tier 2 v souladu s definicí uvedenou v čl. 4 odst. 1 bodě 118 nařízení (EU) č. 575/2013,</p> <p>„způsobilými závazky“ součet závazků uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 71 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank,</p> <p>„minimálními požadavky na kapitál a způsobilé závazky“ (MREL) minimální požadavky na kapitál a způsobilé závazky podle čl. 45 odst. 1 směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank.</p>	<p>Tento ukazatel měří schopnost členské instituce absorbovat ztráty. Vyšší schopnost instituce absorbovat ztráty představuje nižší potenciální ztráty pro systém pojištění vkladů.</p>	<p>(-)</p> <p>Vyšší hodnota představuje nižší riziko.</p>

Příloha č. 4 – Postup výpočtu ročních příspěvků do systému pojištění vkladů

Systém pojištění vkladů by měl po shromáždění údajů od svých členských institucí vypočítat roční příspěvky všech svých členů podle následujícího postupu.

Krok	Popis kroku	Příslušná ustanovení obecných pokynů
Krok 1	Stanovit roční cílovou výši	Odstavec 37 obecných pokynů
Krok 2	Určit sazbu příspěvku (CR) uplatňovanou u všech členských institucí v daném roce	Odstavec 39 obecných pokynů
Krok 3	Vypočítat hodnoty všech ukazatelů rizik	Odstavce 48–77 obecných pokynů (požadavky týkající se ukazatelů); přílohy č. 2 a 3 (vzorce pro výpočet ukazatelů)
Krok 4	Přidělit každé členské instituci individuální bodová hodnocení rizik (IRS) u všech ukazatelů rizik	Odstavce 1–5 a 13–17 přílohy č. 1
Krok 5	Vypočítat u každé instituce celkové bodové hodnocení rizik (ARS) sečtením všech individuálních bodových hodnocení rizik (IRS) dané instituce (pomocí aritmetického průměru)	Odstavce 41, 54–56 obecných pokynů (požadavky týkající se vah ukazatelů); odstavce 6–9 a 18 přílohy č. 1
Krok 6	Přidělit každé členské instituci celkovou rizikovou váhu (ARW) na základě celkového bodového hodnocení rizik (ARS) dané instituce (zařazení instituce do kategorie rizik)	Odstavce 43–45 obecných pokynů; odstavce 10–12, 19–21 přílohy č. 1
Krok 7	Vypočítat pro každou členskou instituci neupravený rizikově vážený příspěvek vynásobením sazby příspěvku (CR) pojištěním krytými pohledávkami z vkladů instituce (CD) a celkovou rizikovou váhou instituce (ARW)	Odstavec 35 obecných pokynů
Krok 8	Sečíst neupravené rizikově vážené příspěvky všech členských institucí a určit vyrovnávací koeficient (μ)	Odstavec 44 obecných pokynů
Krok 9	Použít vyrovnávací koeficient (μ) u všech členských institucí a vypočítat upravené rizikově vážené příspěvky	Odstavec 44 obecných pokynů